ECLI:LV:RPPT:2020:0720.11095153118.16.S
Lieta Nr.11095153118
K 68-0149-20/23

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 20.jūlijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese E.Leitāne,
piedaloties prokurorei G.Ķapsnai,
aizstāvjiem O.Kaucei un R.Poļakam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā tika inkriminēts, ka /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana), turpmāk norādītajos apstākļos.

/datums/ap plkst.06.40 /pers. C/ un /pers. D/, atrodoties netālu no Uzvaras bulvāra 10, Rīgā, pamanīja viņiem iepriekš nepazīstamo /pers. E/, kurš gāja pa ielu, un, mantkārīgu motīvu vadīti, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās nolēma atņemt, pielietojot vardarbību, /pers. E/ personīgās mantas.

Īstenojot savu kopīgo nodomu, /pers. C/ un /pers. D/ panāca /pers. E/ un piegāja viņam klāt no aizmugures. /pers. D/ /Pers. E//pers. E/ paprasīja cigaretes, uz ko cietušais atbildēja noraidoši. Tad /pers. C/ pavilka /pers. E/ aiz pleca, un, kad cietušais pagriezās, pielietoja vardarbību pret /pers. E/ – ar roku stipri iesita viņam pa galvu, kā rezultātā cietušais nokrita zemē. Pēc tam /pers. C/ un /pers. D/ guļošo uz zemes /pers. E/ spēra ar kājām pa galvu, kopā nodarot ne mazāk ka 7 sitienus. /pers. C/ un /pers. D/ kopīgo darbību rezultātā /pers. E/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pēc tam /Pers. C/ /Pers. E/ no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev mobilo telefonu "Samsung Galaxy S7 Edge" 450 *euro* vērtībā, ar SIA "Tele2" SIM karti 5 *euro* vērtībā.

Savukārt /pers. D//pers. D/ /Pers. E//pers. E/ no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev maku 5 *euro* vērtībā, bez naudas, ar tam piestiprinātām četrām atslēgām 5 *euro* vērtībā katra, kopējā vērtībā 20 *euro*, un piekariņu bez materiālās vērtības. Makā vēl atradās šādi dokumenti uz cietušā vārda: vadītāja apliecība /numurs/bez materiālās vērtības, ID-karte bez materiālās vērtības, AS "Swedbank" karte bez materiālās vērtības, AS "Viada" lojalitātes karte 0,99 *euro* vērtībā, AS "Virši" atlaižu karte 1,50 *euro* vērtībā, SIA "Elkor" atlaižu karte 2 *euro* vērtībā, Eiropas veselības apdrošināšanas karte bez materiālās vērtības.

Tādējādi ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. E/ piederošo kustamo mantu 484,49 *euro* vērtībā.

Pēc tam /pers. C/ un /pers. D/ no notikuma vietas aizgāja ar cietušajam piederošām mantām, mobilo telefonu pārdeva, maku ar saturu izmeta, bet /pers. E/ vadītāja apliecību /numurs//pers. D/ paņēma sev.

Šādas /pers. C/ darbības pirmstiesas kriminālprocesā tika kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

/pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu personu izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana), turpmāk norādītajos apstākļos.

/datums/ap plkst.06.40 /pers. D/ un pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona, atrodoties netālu no Uzvaras bulvāra 10, Rīgā, pamanīja viņiem iepriekš nepazīstamo /pers. E/, kurš gāja pa ielu, un, mantkārīgu motīvu vadīti, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās nolēma atņemt, pielietojot vardarbību, /pers. E/ personīgās mantas.

Īstenojot savu kopīgo nodomu, /pers. D/ un pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona panāca /pers. E/ un piegāja viņam klāt no aizmugures. /pers. D/ /Pers. E//pers. E/ paprasīja cigaretes, uz ko cietušais atbildēja noraidoši. Tad pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona pavilka /pers. E/ aiz pleca, un, kad cietušais pagriezās, pielietoja vardarbību pret /pers. E/ – ar roku stipri iesita viņam pa galvu, kā rezultātā cietušais nokrita zemē. Pēc tam /pers. D/ un pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona guļošo uz zemes /pers. E/ spēra ar kājām pa galvu, kopā nodarot ne mazāk ka 7 sitienus. /pers. D/ un pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotas personas kopīgo darbību rezultātā /pers. E/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pēc tam pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona /pers. E/ no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev mobilo telefonu "Samsung Galaxy S7 Edge" 450 *euro* vērtībā, ar SIA "Tele2" SIM karti 5 *euro* vērtībā.

Savukārt /pers. D//pers. D/ /Pers. E//pers. E/ no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev maku 5 *euro* vērtībā, bez naudas, ar tam piestiprinātām četrām atslēgām 5 *euro* vērtībā katra, kopējā vērtībā 20 *euro*, un piekariņu bez materiālās vērtības. Makā vēl atradās šādi dokumenti uz cietušā vārda: vadītāja apliecība /numurs/bez materiālās vērtības, ID-karte bez materiālās vērtības, AS "Swedbank" karte bez materiālās vērtības, AS "Viada" lojalitātes karte 0,99 *euro* vērtībā, AS "Virši" atlaižu karte 1,50 *euro* vērtībā, SIA "Elkor" atlaižu karte 2 *euro* vērtībā, Eiropas veselības apdrošināšanas karte bez materiālās vērtības.

Tādējādi ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu personu, pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. E/ piederošo kustamo mantu 484,49 *euro* vērtībā.

Pēc tam /pers. D/ un pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota persona no notikuma vietas aizgāja ar cietušajam piederošām mantām, mobilo telefonu pārdeva, maku ar saturu izmeta, bet /pers. E/ vadītāja apliecību /numurs//pers. D/ paņēma sev.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

/pers. C/ celta un tiesas izmeklēšanā uzturēta apsūdzība pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas par to, ka /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana), turpmāk norādītajos apstākļos.

/datums/ap plkst.06.40 /pers. C/ un /pers. D/, atrodoties netālu no Uzvaras bulvāra 10, Rīgā, pamanīja viņiem iepriekš nepazīstamo /pers. E/, kurš gāja pa ielu, un, mantkārīgu motīvu vadīti, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās nolēma atņemt, pielietojot vardarbību, /pers. E/ personīgās mantas.

Īstenojot savu kopīgo nodomu, /pers. C/ un /pers. D/ panāca /pers. E/ un piegāja viņam klāt no aizmugures. /pers. D/ /Pers. E//pers. E/ paprasīja cigaretes, uz ko cietušais atbildēja noraidoši. Tad /pers. C/ pavilka /pers. E/ aiz pleca, un, kad cietušais pagriezās, pielietoja vardarbību pret /pers. E/ – ar roku stipri iesita viņam pa galvu, kā rezultātā cietušais nokrita zemē. Pēc tam /pers. C/ un /pers. D/ guļošo uz zemes /pers. E/ spēra ar kājām pa galvu, kopā nodarot ne mazāk ka 7 sitienus. /pers. C/ un /pers. D/ kopīgo darbību rezultātā /pers. E/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pēc tam /Pers. C/ /Pers.E/no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev mobilo telefonu "Samsung Galaxy S7 Edge" 450 *euro* vērtībā, ar SIA "Tele2" SIM karti 5 *euro* vērtībā.

Savukārt /pers. D//pers. D/ /Pers. E//pers. E/ no apģērba kabatas izvilka un paņēma sev maku 5 *euro* vērtībā, bez naudas, ar tam piestiprinātām četrām atslēgām 5 *euro* vērtībā katra, kopējā vērtībā 20 *euro*, un piekariņu bez materiālās vērtības. Makā vēl atradās šādi dokumenti uz cietušā vārda: vadītāja apliecība AL153298 bez materiālās vērtības, ID-karte bez materiālās vērtības, AS "Swedbank" karte bez materiālās vērtības, AS "Viada" lojalitātes karte 0,99 *euro* vērtībā, AS "Virši" atlaižu karte 1,50 *euro* vērtībā, SIA "Elkor" atlaižu karte 2 *euro* vērtībā, Eiropas veselības apdrošināšanas karte bez materiālās vērtības.

Tādējādi ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. E/ piederošo kustamo mantu 484,49 *euro* vērtībā.

Pēc tam /pers. C/ un /pers. D/ no notikuma vietas aizgāja ar cietušajam piederošām mantām, mobilo telefonu pārdeva, maku ar saturu izmeta, bet /pers. E/ vadītāja apliecību AL153298 /pers. D/ paņēma sev.

Šādas /pers. C/ darbības pirmstiesas kriminālprocesā tika kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Kriminālprocesa likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta šajā likumā noteiktajā kārtībā. Savukārt šī panta trešā daļa noteic, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 126.panta otrās daļas noteikumiem pierādīšanas pienākums pirmstiesas kriminālprocesā ir procesa virzītājam, bet tiesā – apsūdzības uzturētājam.

Izvērtējot lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītos un tiesā izmantotos pierādījumus apsūdzības uzturēšanai /pers. C/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, tiesa secina, ka izvērtējami ir šādi tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/, paužot savu attieksmi pret apsūdzību, norādīja, ka savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, neatzīst, kā arī neatzīst cietušā /pers. E/ pieteikto kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 580 *euro* apmērā un kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 5 000 *euro* apmērā.

Apsūdzētais/pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka nav piedalījies laupīšanas izdarīšanā kopā ar /pers. D/. Atceras, ka /pers. D/ atzinies, ka ir aprunājis apsūdzēto. Tajā brīdī nepievērsa šim faktam īpašu uzmanību, neuztvera to nopietni, jo lietoja narkotiskās vielas, atradās meklēšanā, bija vienalga, taču nebija iedomājies, ka ilgstoši atradīsies iesodījuma vietā par to, ko nav izdarījis. /pers. D/ kā nepatiesu liecību sniegšanas iemeslu minēja to, ka viņam tika apsolīts izlaist brīvībā. Pēc aizturēšanas /pers. C/ pārtrauca narkotisko vielu lietošanu un vēlējās rīkoties, lai noņemtu no sevis aizdomas par laupīšanas izdarīšanu. Procesa virzītāja /pers. P/ teica, ka gadījumā, ja /pers. C/ tik tiešām nav vainīgs šajā noziedzīgajā nodarījumā, viņam jāatrod /pers. D/ un jālūdz viņš sniegt patiesas liecības. Taču, acīmredzot, /pers. D/ tajā brīdī bija vienalga, viņš arī lietoja narkotiskās vielas. 2018.gada septembrī /pers. C/ bija kājas trauma, nelaimes gadījums darba vietā. Pirms traumas strādāja celtniecībā, nenoformējot darba tiesiskās attiecības. /pers. R/ pazīst no bērnības dzīvoja ar viņu vienā mājā /adrese/, taču attiecības ar viņu nav viennozīmīgas, nevar nosaukt par tuvu cilvēku. Ar /pers. R/ runāja par konkrēto krimināllietu pirmstiesas izmeklēšanas laikā, proti, /pers. R/ atcerējās, ka iegādājās mobilo telefonu no /pers. D/, taču /pers. R/ ļoti nevēlējas, lai viņš būtu iesaistīts šajā krimināllietā, jo pēc cietuma likumiem nebija tiesīgs pirkt kaut ko no tādas personas kā /pers. D/. Apsūdzētais nav lūdzis /pers. R/ grozīt savas liecības, to viņš izdarīja brīvprātīgi. /pers. D/ pazīst tik tālu, ka zina, ka šis cilvēks dzīvo vienā rajonā ar /pers. C/, nekādu attiecību nebija, kopā nekad nav izdarījuši noziedzīgus nodarījumus. /pers. D/ zina, kur dzīvo /pers. R/. Uzrādīšanas atpazīšanai laikā /pers. C/ kopā ar otro statistu atveda uz policijas iecirkni. Kabinetā, kur notika šī izmeklēšanas darbībā pie galda jau sēdēja /pers. T/. Abi statisti nebija līdzīgi /pers. C/, nevienam nebija rēta uz sejas, Rēta uz sejas apsūdzētajam parādījās pirms 15 gadiem. Bija pārliecināts par to, ka /pers. E/ apsūdzēto neatpazīs, jo nav izdarījis laupīšanu. Taču cietušais norādīja uz /pers. C/. Iespējams, tāpēc, ka apsūdzētajam atšķirībā no statistiem bija īsi mati, varēja saprast, ka nesen atradies ieslodzījuma vietā. /pers. E/ apgalvoja, ka /pers. C/ laupīšanas brīdī bija ģērbies tajās pašās drēbēs, kas bija uzvilktas atpazīšanas brīdī, taču septembra sākuma bija silts laiks, savukārt atpazīšana notika vēlāk un apsūdzētajam jau bija silta jaka. Turklāt cietušais nenosauca /pers. C/ īpašas pazīmes – rētu uz sejas un deguna formu, kurus nevar nepamanīt. Apsūdzētais nekad nav nēsājis citas rotaslietas, izņemot krustiņu.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu tika nolasītas /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Proti, /datums/aizturētā statusā (1.sējums lietas 110., 111.lapa) /pers. C/ liecināja, ka dzīvo kopā ar savu vecmāmiņu, oficiāli nestrādā, iespējams, sastāv uzskaitē pie narkologa. /pers. C/ ir izskaidrots aizturēšanas iemesls, taču savu vainu laupīšanas izdarīšanā Uzvaras bulvārī, Rīgā, /datums/ap plkst.06.40 neatzīst.

/datums/aizdomās turētā statusā (1.sējums lietas 116.-117., 118.lapa) /pers. C/ liecināja, ka /datums/visdrīzāk bija mājās /adrese/. Šo faktu var apstiprināt vecmāmiņa /pers. U/ gadījumā, ja tā bija darba diena, savukārt brīvdienā /pers. U/ mājās nebija, bet ar kaimiņu /pers. V//pers. C/ tiekas katru rītu ap plkst.07.00, lai uzsmēķētu. /pers. V/ ir ap 30 gadiem vecs, dzīvo /adrese A/, blakus kāpņu telpā. Pēc tam, kad uzsmēķē kopā ar /pers. C/, /pers. V/ apmeklē metadona programmu. /pers. D//pers. C/ pazīst apmēram gadu, ir vienkārši paziņas, nekādu attiecību nav, sveicinās, bet nekontaktējās. /pers. D/ ir ap 30 gadiem vecs, ar rudiem matiem, dažreiz ar rudiem sariem. Atpazīst /pers. C/ pēc fotogrāfijas pēc sejas vaibstiem. Varēja redzēt /pers. D/ /datums/ savā rajonā, taču nerunāja ar viņu. /datums/ap plkst.06.40 pie Uzvaras parka nav bijis. Sakarā ar nolasītām /pers. D/ liecībām /pers. C/ norāda, ka tās neatbilst patiesībai. Novembrī, apmēram nedēļu vai divas pirms aizturēšanas /pers. C/ satika /pers. D/ savā rajonā un /pers. D/ atzinās, ka aprunāja /pers. C/ policijā, lai viņam netiktu piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Pieļauj iespēju, ka /pers. D/ sniedz nepatiesas liecības tieši pret viņu tāpēc, ka ne ar vienu citu /pers. D/ nerunā, viņam nav pazīstamo vienaudžu. /pers. C/ pazīst tikai /pers. R/, kurš dzīvo Šampeterī. Nevar izskaidrot to faktu, ka cietušais atpazina /pers. C/ kā laupīšanas izdarītāju un apstiprināja savas liecības konfrontēšanas laikā.

Konfrontēšanas laikā ar cietušo /pers. E/ (/datums/konfrontēšanas protokols tiesas izmeklēšanas laikā tika pārbaudīts atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktam) /pers. C/ uz jautājumu konfrontējamām personām, vai viņas pazīst viena otru un kādas ir viņu savstarpējās attiecības, atbildēja, ka redz /pers. E/ pirmo reizi. Turklāt /pers. C/ neapstiprināja cietušā konfrontēšanas laikā sniegtās liecības (1.sējums lietas 154.-155., 156.-

157.lapa).

Pēc pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegto liecību nolasīšanas apsūdzētais /pers. C/ norādīja, ka pilnīgi uztur tās. Nopratināšanu laikā atbildēja uz policijas darbinieku jautājumiem, nevis sniedza liecības brīvā tekstā. Varēja redzēt /pers. D/ jebkurā citā dienā savā rajonā, jo viņš dzīvo blakus, apmeklē to pašu pārtikas veikalu.

Savukārt apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē, paužot savu attieksmi pret apsūdzību, norādīja, ka savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, atzīst daļēji, proti, neatzīst, ka ir nodarījis cietušajam sitienus, atzīst cietušā /pers. E/ pieteikto kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 580 *euro* apmērā, taču neatzīst kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 5 000 *euro* apmērā.

Apsūdzētais tiesas /pers. D/ sēdē liecināja, ka 2018.gada septembrī tuvāk rītam kopā ar personu vārdā "Edžus" pastaigājās no Rīgas centra puses. Ieraugot /pers. E/, "Edžus" piedāvāja viņu aplaupīt. Piegāja pie cietušā no aizmugures, palūdza uzsmēķēt, cietušais atbildēja, ka viņam neesot, un tad "Edžus" iesita cietušajam. /pers. E/ nokrita, bet "Edzus" teica /pers. D/, lai paņem no cietušā kabatas mantas. Kabatā atradās melns maks ar personas apliecību, vadītāja tiesībām un kartēm, atslēgas. Savukārt "Edzus" paņēma /pers. E/ mobilo telefonu. Cietušo vairs nesita. /pers. D/ vispār nav nodarījis nevienu sitienu /pers. E/. Ar mantām abi ar "Edžus" devās uz Āgenskalna tirgus pusi, /pers. D/ pa ceļam apskatīja maka saturu, naudas tajā nebija. Apsūdzētais izmeta maku kaut kur aiz žoga, bet "Edžus" piedāvāja pārdot cietušajam piederošo mobilo telefonu, jo konstatēja, ka tas ir nobloķēts. Atrada cilvēku, kurš palīdzēja mobilo telefonu pārdot, proti, /pers. R/, par iegūto naudu iegādājās narkotiskās vielas personīgai lietošanai. Zina, ka /pers. R/ mobilo telefonu pārdeva tālāk. Ar /pers. R/ satikās pie /pers. R/ mājām nākamajā dienā pēc laupīšanas izdarīšanas, pirms pārdošanas mobilais telefons visu laiku atradās pie apsūdzētā. Kad /pers. D/ aizturēja cita kriminālprocesa ietvaros, viņa somā atradās /pers. E/ vadītāja apliecība vai personas apliecība. Policijas darbinieki vaicāja, kādā veidā šie dokumenti ir nonākuši apsūdzētā rīcībā. Kā arī, ņemot vērā cietušā sniegtās liecības, ka viņam uzbruka divas personas, policijas darbinieki vēlējās zināt, kurš bija kopā ar /pers. D/ laupīšanas laikā. Apsūdzētais tiem atzinies, ka laupīšanu izdarīja kopā ar "Edžus", taču viņam tika norādīts, ka pastāv kaut kādas konfliktsituācijas ar /pers. C/, līdz ar to /pers. D/ ir jānorāda, ka viņš noziedzīgu nodarījumu izdarīja personu grupā ar /pers. C/. Apsūdzētais izdarīja tā, kā lūguši policijas darbinieki, tika piedāvāts atbrīvot viņu un izbeigt citus kriminālprocesus. Turklāt policijas darbinieki emocionāli ietekmēja /pers. D/, draudot, ka apsūdzēs viņu par noziedzīgajiem nodarījumiem, kurus nav izdarījis, atradīs līdzekļus, lai ievietotu apsūdzēto ieslodzījuma vietā uz pēc iespējas ilgāku laiku. Apsūdzētajam bija pamats baidīties no šādiem draudiem, jo dzīvē gadījās būt nepamatoti apsūdzētam, naudas labam aizstāvim arī nebija, bet vēršanos pie valsts aizstāvja uzskata par bezjēdzīgu. Policijas darbinieku, kurš veica emocionālu ietekmēšanu, sauca Deniss, viņš konkrētajā lietā tika nopratināts kā liecinieks tiesas izmeklēšanas laikā. Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā /pers. D/ ar /pers. C/ vispār nav ticies. /pers. C/ nav piedalījies laupīšanas izdarīšanā. Pēc atbrīvošanās /pers. D/ pastāstīja /pers. C/, ka policijas darbinieki ir piespieduši sniegt liecības pret viņu, /pers. C/, protams, tas nepatika, viņš lūdza aiziet uz policijas iecirkni un sniegt patiesas liecības. Uz policiju /pers. D/ neaizgāja, bet par to, ka sākotnējās liecības neatbilst patiesībai, teica vēlāk gan procesa virzītājai /pers. P/, kad viņa nopratināja /pers. D/ ieslodzījuma vietā, gan prokurorei Gaļinai Ķapsnai. Atrodoties ieslodzījuma vietā, vairs nebija pamata baidīties no policijas darbinieka Denisa, līdz ar to grozīja savas sākotnējās liecības uz patiesām. Deniss ir piedalījies gan liecību pārbaudē uz vietas, gan /pers. D/ sniedzot liecības /datums/un /datums/. "Edžus" ir čigāns, vidējās miesas būves, ap 168-170 cm garš, vienā no rokām viņam ir tetovējums gredzena veidā, ar tumšiem matiem, bija ģērbies gaišas biksēs, T-kreklā, runāja krievu valodā.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu tika nolasītas /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Proti, /datums/aizturētā statusā (1.sējums lietas 57.-59., 60.-61.lapa) /pers. D/ liecināja, ka septembra sākumā, precīzu datumu neatceras, bet, iespējams /datums/, agri no rīta, iespējams, ap plkst.04.00-06.00 kopā ar /pers. C/ gāja no Rīgas centra puses gar Uzvaras parku. Pie boulinga centra pamanīja priekšā ejošo jaunu vīrieti, ap 25-27 gadu vecu, kurš bija ģērbies tumšajās drēbēs – biksēs un jakā. /pers. C/ teica: "Lūk, cietušais!", tad /pers. D/ saprata, ka šo vīrieti var aplaupīt. Abi sekoja vīrietim un, panākot viņu, /pers. D/ palūdza uzsmēķēt, bet vīrietis krieviski atbildēja, ka viņam neesot. /pers. C/ pajautāja: "Tu ko, sportists esi?" Vīrietis neko neatbildēja un gāja tālāk. Vīrietis nogāja kādus 2-3 metrus, kad viņu panācis /pers. C/ un pieskaras vīrieša plecam. Vīrietis pagriezās, un /pers. C/ uzreiz vienu reizi iesita viņam ar elkoni pa galvu, pēc kā vīrietis nokrita. /pers. C/ vēl divas reizes ar roku iesita vīrietim pa galvu un teica /pers. D/, lai palīdz izvilkt cietušā maku. /pers. D/ noliecās un no aizmugurējās bikšu kabatas izvilka vīrietim piederošu melnu ādas maku ar tam piestiprinātām 3-5 atslēgām. No citas aizmugurējās bikšu kabatas /pers. C/ izvilka cietušā mobilo telefonu. Pēc tam /pers. D/ ar /pers. C/ aizgāja Āgenskalna tirgus virzienā, bet cietušais palika, guļot uz zemes. /pers. C/ pārmeklēja nolaupīto maku, ko viņam atdeva /pers. D/, izņēma no tā vadītāja apliecību, personas identifikācijas karti, vēl kaut kādas kartes un meta visu ārā. Naudas makā nebija. /pers. D/ palūdza atdot viņam cietušā vadītāja apliecību, jo gribēja izmantot to, aizbraucot uz Čehiju, ko /pers. C/ arī izdarīja. Pašu maku /pers. C/ izmeta uz ceļa, bet nolaupīto mobilo telefonu "Samsung Galaxy Edge 7" tumšā krāsā apsūdzētie nolēma pārdot, SIM karti izmetot pa ceļam. Tajā pašā rītā mobilo telefonu pārdeva par 50 *euro* paziņam Ruslanam, 30-35 gadu vecam, kurš dzīvo Šampēterī un kura uzvārdu apsūdzētais nezina, bet iegūto naudu iztērēja narkotisko vielu iegādei. Nolaupīta vadītāja apliecība /pers. D/ tika izņemta aizturēšanas laikā /datums/. /pers. D/ atzīst savu vainu laupīšanas personu grupā izdarīšanā, taču iepriekšējā vienošanās nav bijusi, viss notika spontāni. Notikuma brīdī /pers. D/ bija ģērbies tumši zilās džinsu biksēs, sporta jakā, krosa kurpēs, bet /pers. C/ – pelēkās sporta biksēs un tumši zilā kreklā.

Šādas liecības /pers. D/ apstiprināja /datums/liecību pārbaudē uz vietas (1.sējums lietas 64.-65., 66.lapa), /datums/protokols par liecību pārbaudi uz vietas tiesas izmeklēšanas laikā tika pārbaudīts atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktam.

/datums/aizdomās turētā statusā (1.sējums lietas 73.-75., 76.-77.lapa) /pers. D/ liecināja, ka vēlas grozīt savas liecības, ko sniedza /datums/. Pēc aizturēšanas policijas darbiniekiem norādīja, ka laupīšanu izdarīja kopā ar /pers. C/, bet, kad tika atbrīvots, baidījās atzīties, ka /pers. C/ apmeloja. Vēlas liecināt, septembra sākumā, precīzu datumu neatceras, bet, iespējams /datums/, agri no rīta, iespējams, ap plkst.04.00-06.00 kopā ar vīrieti vārdā "Didžus" vai "Edžus" gāja gar Uzvaras parku. Ieraudzīja netālu ejošo jaunu vīrieti. "Edžus" teica: "Lūk, cietušais!", tad /pers. D/ saprata, ka šo vīrieti var aplaupīt. Abi sekoja vīrietim un, panākot viņu, /pers. D/ palūdza uzsmēķēt, bet vīrietis krieviski atbildēja, ka viņam neesot. "Edžus" pajautāja: "Tu ko, sportists esi?" Vīrietis neko neatbildēja un gāja tālāk. Pēc 2-3 metriem vīrieti izdevās panākt un "Edžus" pieskaras vīrieša plecam. Vīrietis pagriezās, un "Edžus" uzreiz vienu reizi iesita viņam ar elkoni pa galvu, pēc kā vīrietis nokrita. "Edžus" vēl divas reizes ar roku iesita vīrietim pa galvu un teica /pers. D/, lai palīdz izvilkt cietušā maku. /pers. D/ noliecās un no aizmugurējās bikšu kabatas izvilka vīrietim piederošu melnu ādas maku ar tam piestiprinātām 2-5 atslēgām. No citas aizmugurējās bikšu kabatas "Edžus" izvilka cietušā mobilo telefonu. "Edžus" ar kājām vīrieti nesita, vismaz /pers. D/ to neatceras, savukārt apsūdzētais vispār cietušo nav sitis. Pēc tam /pers. D/ ar "Edžus" aizgāja Āgenskalna tirgus virzienā, bet cietušais palika, guļot uz zemes. "Edžus" pārmeklēja nolaupīto maku, ko viņam atdeva /pers. D/, izņēma no tā vadītāja apliecību, personas identifikācijas karti, iespējams, vēl kaut ko. Naudas makā nebija. /pers. D/ palūdza atdot viņam cietušā vadītāja apliecību. Pārējo "Edžus" izmeta pa ceļam no Uzvaras parka, kaut kur starp boulinga centru un prokuratūras ēku Eduarda Smiļģa ielā, bet nolaupīto mobilo telefonu "Samsung Galaxy Edge 7" apsūdzētais piedāvāja pārdot Ruslanam, kurš dzīvo Šampēterī. /pers. D/ bija Ruslana telefona numurs, piezvanīja viņam, satikās uz ielas un pārdeva mobilo telefonu par 50 *euro*, bet iegūto naudu iztērēja narkotisko vielu iegādei. Telefona SIM karti "Edžus" izmeta kaut kur pa ceļam. Ar "Edžus" /pers. D/ iepazinies laupīšanas izdarīšanas dienā, vienā no bāriem rajonā "Āgenskalna priedes". "Edžus" ir 35-37 gadus vecs un 162-165 cm garš, čigāns, ar tumšiem matiem, uz pirksta tetovējums gredzena veidā, ar /pers. D/ sazinājās krieviski. Pēc notikušā apsūdzētais vienu reizi nejauši redzēja "Edžus", nekādu viņa kontaktu

nav. /pers. D/ atzīst savu vainu laupīšanas personu grupā izdarīšanā, nožēlo izdarīto.

/datums/aizdomās turētā statusā (1.sējums lietas 78.-79., 80.lapa) /pers. D/ liecināja, ka /pers. C/ pazīst aptuveni 5 gadus, ticies ar viņu periodiski, nejauši, kopā lietojuši alkoholu. Policijā atpazina /pers. C/ pēc fotogrāfijām. Turklāt atpazina pēc fotogrāfijām Ruslanu, kuram /datums/pārdeva kopā ar "Edžus" pie Uzvaras parka atņemto mobilo telefonu. Ruslans mobilā telefona pārdošanas laikā "Edžus" neredzēja, jo pēdējais nebija klāt. Iepriekš liecības pret /pers. C/ sniedza labprātīgi, jo ar /pers. C/ tajā laikā bija konflikts.

/datums/aizdomās turētā statusā (1.sējums lietas 82., 83.lapa) /pers. D/ liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības, ka mobilo telefonu pārdeva Ruslanam, kuru policijā atpazina pēc fotogrāfijas. No konfrontēšanas atsakās drošības apsvērumu dēļ.

/datums/ apsūdzētā statusā (2.sējums lietas 10.-11.lapa) /pers. D/ liecināja, ka savu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzīst daļēji, apstiprina liecības kuras sniedza /datums/. Atzīst, ka izdarīja laupīšanu kopā ar personu vārdā "Edžus", nevis kopā ar /pers. C/. Apsūdzētais vispār nav nodarījis nekādus miesas bojājumus cietušajam. Kad tika aizturēts sakarā ar Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, pie /pers. D/ atnāca izmeklētāja /pers. P/ un inspektors Deniss, uzvārdu nezina, kurš teica, ka gadījumā, ja /pers. D/ vēlas tikt brīvībā, viņam jāliecina, ka laupīšanu izdarīja kopā ar /pers. C/. /pers. D/ sniedza tādas liecības, kādas lūdza sniegt inspektors Deniss, jo vēlējās atbrīvoties no ieslodzījuma vietas. Uzskata, ka liecības pret /pers. C/ sniedza, būdams psiholoģiski ietekmēts no inspektora Denisa puses, turklāt apstiprināja šādas liecības arī liecību pārbaudē uz vietas. Pirms liecību sniegšanas izmeklētājs /pers. P/ kabinetā /pers. D/ bija inspektora inspektora Denisa kabinetā, kur teica, ka apstiprinās to, ka laupīšanu izdarīja kopā ar /pers. C/, lai viņu atbrīvotu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais pēc šādu liecību sniegšanas tika atbrīvots no ieslodzījuma vietas. Nevēlas, lai /pers. C/, kurš nav vainīgs laupīšanas izdarīšanā, ciestu. Iepriekš par policijas darbinieku rīcību nav sūdzējies, jo nezināja, kur var to apstrīdēt.

Pēc liecību nolasīšanas apsūdzētais /pers. D/ norādīja, ka neuztur liecības, kuras sniedza /datums/, savukārt pārējās uztur. Precīzi nevar nosaukt personas vārdā "Edžus" augumu, tas varētu būt no 160 līdz 174 cm. Kad pārdeva /pers. R/ nolaupīto mobilo telefonu, "Edžus" stāvēja nostāk, nezina, vai /pers. R/ varēja viņu redzēt. Iepriekš liecināja, ka pirms mobilā telefona pārdošanas sazvanīja /pers. R/, kas neatbilst patiesībai, jo apsūdzētais aizgāja uz /pers. R/ dzīvesvietu, taču pirmstiesas izmeklēšanas laikā negribēja nosaukt adresi. /datums/norādīja, ka liecības pret /pers. C/ sniedz labprātīgi, jo nopratināšanas laikā piedalījās policijas darbinieks Deniss, kurš iepriekš emocionāli ietekmējis apsūdzēto. Viņa klātbūtnē /pers. D/ baidījās norādīt savādāk. Savukārt patiesas liecības sniedza bez /pers. C/ ietekmēšanas, tā bija apsūdzētā brīvā griba. Atteicās no konfrontēšanas ar /pers. R/ tāpēc, ka /pers. R/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniedza liecības, kurās noliedza mobilā telefona iegādes faktu no apsūdzēta /pers. D/. Laikā, kad bija plānota konfrontēšana, /pers. R/ arī atradās ieslodzījuma vietā, un apsūdzētais baidījās no viņa reakcijas uz tādām liecībām, kas ir pretrunā ar /pers. R/ sniegtajām. To, ka iepriekš liecināja, ka nolaupīto mobilo telefonu pārdeva noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā, bet tiesas sēdē – ka nākamajā dienā, var izskaidrot ar tādu apstākli, ka laupīšana bija izdarīta agri no rīta, savukārt mobilais telefons tika pārdots jau tuvāk pusdienām, tāpēc uzskatīja, ka tā ir jau nākamā diena. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās norādītie fakti atbilst patiesībai, izņemot to, ka laupīšanas izdarīšanā kopā ar /pers. D/ piedalījies /pers. C/.

Cietušais/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka pirms pusotra gada, 9. Vai 10.septembrī (sestdien), ap plkst.07.00 gāja mājās no Rīgas centra puses, pirms Uzvaras parka, netālu no boulinga "Pepsi centrs" cietušo uzrunāja bariņš cilvēku, palūdzot uzsmēķēt. /pers. E/, izvairoties no šiem cilvēkiem, gāja prom, bet viņu panāca, parāva no sāna un vienu reizi iesita pa seju. Aizstāvoties, cietušais aizsedza seju ar rokām, vairāk neko nevarēja redzēt. Vienīgais, ko /pers. E/ redzēja, bija pirmais sitiens. Viņu nogāza, saspārdīja ar kājām pa pakausi un ribām un aplaupīja. Pēc kāju skaitļa likās, ka visticamāk spārdīja trīs cilvēki, jebkurā gadījumā – ne mazāk par diviem. Policijas darbinieki nopratināšanas laikā mudināja norādīt, ka bija divas personas. Cik tieši sitienu bija nodarīts ar kājām, arī nevar pateikt. Notikuma dienā cietušais lietoja nelielu daudzumu alkohola. Nevar viennozīmīgi apgalvot, bet par 95 procentiem ir pārliecināts, ka parāva un pirmo sitienu cietušajam nodarīja /pers. C/. Par visiem 100 procentiem nav pārliecināts, jo mulsina apsūdzētā uzvedība tiesas sēdē. Pirms sitiena /pers. C/ krievu valodā palūdza cietušajam uzsmēķēt, bet, ņemot vērā to, ka krievu valodu /pers. E/ pārvalda slikti, neko apsūdzētajam neatbildēja un gāja prom. Otro apsūdzēto neredzēja. Sitiens bija nodarīts ar labās rokas dūri pa /pers. E/ seju, starp acīm. Laupīšanas rezultātā cietušajam tika nolaupīts mobilais telefons "Samsung Galaxy X7", maks ar dokumentiem un kredītkartēm, atslēgas. Atslēgas notikuma vietai tuvākajā apkaimē cietušais atrada pats apmērām pēc nedēļas, vēl pēc kādām divām nedēļām tukšu maku atrada degvielas uzpildes stacijas pārdevēja, kura pati sazinājās ar /pers. E/ un atgrieza viņam maku. Cietušais pieļauj, ka mantas no kabatām izvilka viens cilvēks. Miesas bojājumu ekspertīzes laikā tika konstatēts, ka cietušajam uz pieres ir asinsizplūdums romba formā, līdz ar to /pers. E/ liecībās ir minēts par gredzena esamību uzbrucējam. Pats cietušais nekādu gredzenu nav redzējis ne notikuma laikā, ne atpazīšanas laikā. Norādi par gredzenu nopratināšanas protokolā ieteica ietvert policijas darbinieki. Šī norāde ir formulēta varbūtības formā. Uzskata, ka rombveida nospiedums varēja rasties arī no cita priekšmeta. Notikuma dienā ir vērsies pie ārsta, bet pie policijas darbiniekiem – nākamajā dienā, jo bija sabijies. Pēc sarunas ar vecākiem saprata, ka cietušajam piederošo dokumentu nolaupīšana var radīt nelabvēlīgas sekas nākotnē. Sakarā ar faktu, ka savās sākotnēji sniegtajās liecībās norādīja, ka neredzēja uzbrucēju, /pers. E/ liecināja, ka ieradies pēc policijas darbinieku aicinājuma uz atpazīšanu, jo sakarā ar cita noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu tika aizturēts /pers. D/. Policijas darbinieki cietušajam nolika priekšā lapas ar personu fotogrāfijām, lūdzot paskatīties uz tam, varbūt tajās viņš atpazīst kādu personu. Lika pa vienai uz galdu lapas ar fotogrāfijām. Bija uzrādīts ļoti daudz lapu ar fotogrāfijām, ap 20. Vienā no lapām starp citām personām bija arī /pers. D/ fotogrāfija, un policijas darbinieki vēlreiz pārjautāja, vai tiešām neatpazīst /pers. D/ kā uzbrucēju, tādā veidā mudinot atpazīt šo personu, taču /pers. E/ viņu nevarēja atpazīt. /pers. C/ atpazīt nemudināja, taču /pers. C/ atpazina tikai pēc uzrādītajām lapām, jo bija dotas konkrētās fotogrāfijas, cietušajam nevajadzēja pašam aprakstīt uzbrucēju. Ja būtu jāparaksta uzbrucējs pašam, cietušais to nevarētu izdarīt, nevarētu sastādīt arī fotorobotu, bet pēc fotogrāfijām varēja noteikt līdzību. Teica policijas darbiniekiem, ka šī persona ir ļoti līdzīga uzbrucējam, kurš pirmais cietušajam nodarīja sitienu. Atpazīšanas laikā nebija pārliecināts uz 100%. Fotogrāfijā /pers. C/ izskatījās līdzīgāks uzbrucējam, nekā dzīvē viņu redzot. Dzīvē izskatās vājāks. Atpazina /pers. C/ pēc miesas uzbūves, pēc deguna un vispārējās sejas uzbūves. Īpašas pazīmes nevarēja nosaukt. Rētu uz sejas uzbrukuma laikā neredzēja, vispār redzēja uzbrucēju ļoti īsu brīdi pirms sitiena, burtiski 2 sekundes. Ja cietušajam uzreiz uzrādītu atpazīšanai pašu /pers. C/, nevis viņa fotogrāfiju, /pers. E/ visdrīzāk viņu neatpazītu kā uzbrucēju, jo apsūdzētajam uz sejas ir rēta, bet fotogrāfijā rētu nevarēja redzēt. Sniedzot sākotnējās liecības, atradās šoka stāvoklī. Kā notika konfrontēšana, neatceras. Par pieteikto kompensāciju cietušais norādīja, ka laupīšanas rezultātā viņam ir nodarīts morālais aizskārums, tā sekas izpaužas faktā, ka /pers. E/ joprojām lieto medikamentus, jo nevar koncentrēties uz mācībām un darba, ir bailes nakts laikā iziet no mājām. Morālo aizskārumu novērtē 5 000 *euro* apmērā. Turklāt pieteica kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 580 *euro* apmērā. Mantisko zaudējumu veido mobilā telefona vērtība, ārstēšanas un medicīniskās izmeklēšanas izdevumi, maksa par neatgūtiem dokumentiem, kurus vajadzēja atjaunot. Dokumentu, kas apstiprina mantiskos zaudējumus, cietušā rīcībā nav.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas cietušā /pers. E/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Proti, /datums//pers. E/ liecināja, ka /datums/ap plkst.06.40 gāja no Vecrīgas uz mājām pa Uzvaras bulvāri, atrodoties neliela alkohola reibuma stāvoklī. Netālu no ēkas Nr.10 Uzvaras bulvārī, Rīgā, /pers. E/ no aizmugures panāca vismaz trīs krievu valodā runājošie jaunie cilvēki un palūdza uzpīpēt. Cietušais atbildēja, ka nav cigarešu, un turpināja iet pa gājēju ietvi. Tad viens no kompānijas /pers. E/ pavilka aiz pleca, un viņš sajuta sitienu pierē, pēc kā jaunie cilvēki cietušo nogāza zemē un sita ar kājām pa pakausi. Pēc tam jaunie cilvēki no /pers. E/ kabatas izvilka melno mobilo telefonu

"Samsung Galaxy S7 Edge" un naudas maku, kurā nebija naudas, bet atradās dokumenti uz cietušā vārda: vadītāja apliecība, ID-karte, AS "Swedbank" karte, E-talons. Pēc notikušā jaunie cilvēki aizskrēja prom krustojuma (degvielas uzpildes stacijas "Virši") virzienā. /pers. E/ jauno cilvēku sejas neredzēja, īpašas pazīmes nepiefiksēja, taču atceras, ka visi jaunie cilvēki bija apmēram vienādā augumā 170-175 cm, ar īsiem matiem, ģērbti sporta biksēs. Jaunajam cilvēkam, kurš iesita cietušajam pirmais, iespējams bija rombveida gredzens (1.sējums lietas 1.-2.lapa).

/datums//pers. E/ norādīja, ka savas ieprieks sniegtās liecības vēlas papildināt ar to, ka /datums/laupīšanas rezultātā /pers. E/ tika nozagtas šādas mantas: mobilais telefons "Samsung Galaxy S7" 450 *euro* vērtībā; SIA "Tele2" SIM karte 5 *euro* vērtībā; melns naudas maks 5 *euro* vērtībā ar tam piestiprinātajām četrām atslēgām 5 *euro* vērtībā katra, kopējā vērtībā 20 *euro*, un piekariņu bez materiālās vērtības; vadītāja apliecība uz cietušā vārda, atjaunošana izmaksāja 30 *euro*; ID-karte uz cietušā vārda, atjaunošana izmaksāja 26 *euro*; AS "Swedbank" karte 20 *euro* vērtībā; E-talons bez materiālās vērtības; SIA "Elkor" atlaižu karte 2 *euro* vērtībā; AS "Viada" atlaižu karte 1 *euro* vērtībā; AS "Virši" atlaižu karte 1 *euro* vērtībā un Eiropas veselības apdrošināšanas karte bez materiālās vērtības. Tādējādi cietušajam nodarīts materiālais zaudējums 560 *euro* apmērā. Turklāt /pers. E/ norādīja, ka 2018.gada oktobra sākumā, precīzu datumu neatceras, no /pers. AO/ saņēma īsziņu par to, ka degvielas uzpildes stacijā "Virši" pie Uzvaras parka tika atrasts viņa maks ar dokumentiem. Saņemot atpakaļ maku. Cietušais konstatēja, ka tajā atrodas E-talons, SIA "Elkor" atlaižu karte, AS "Viada" atlaižu karte, AS "Virši" atlaižu karte un Eiropas veselības apdrošināšanas karte. /pers. E/, apstaigājot minētās degvielas uzpildes stacijas teritoriju, atrada viņam piederošas četras atslēgas un piekariņu. Ievērojot to, ka nav atgriezti cietušajam piederošie vadītāja apliecība, ID-karte, AS "Swedbank" karte un mobilais telefons, /pers. E/ nodarītā materiāla zaudējuma apmērs ir 531 *euro*. Bez tam sakarā ar nodarītiem miesas bojājumiem cietušais vērsies VSIA "Paula Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca", veiktā galvas izmeklējuma izmaksas ir 20 *euro*. Valsts policijā cietušais atpazina vīrieti, kurš /datums/iesita viņam ar dūri pa pieri. Atpazina pēc sejas, acīm un deguna. Iepriekš liecināja, ka uzbrucēju nevarēs atpazīt, taču, paejot zināmam laikam, /pers. E/ nomierinājās un atcerējās viena vīrieša seju, līdz ar to, kad policijas darbinieku uzrādīja viņam trīs fotogrāfijas, cietušais uzreiz atpazina vīrieti, kurš viņam pirmais iesita. Pieļauj iespēju, ka tas pats vīrietis pirms sitiena nodarīšanas /pers. E/ lūdza uzsmēķēt. Precīzu uzbrucēju skaitu nevar norādīt, iespējams, bija divi vīrieši (1.sējums lietas 6.-8.lapa).

/datums//pers. E/ liecināja, ka pilnībā apstiprina savas konfrontēšanas laikā sniegtās liecības, proti, ka atpazina vīrieti, kurš cietušo pirmais iesita ar dūri pa seju. Iespējams, sitiens bija nodarīts ar elkoni, pēc kā /pers. E/ nokrita. Tad cietušo turpināja sist divas vai vairākas personas, precīzi nevar pateikt, jo aizsedza seju ar rokām. Kopumā bija nodarīti ne mazāk kā 7 sitieni ar kājām pa ķermeni. Pieļauj, ka gredzens bija pie vīrieša, kuru cietušais atpazina (1.sējums lietas 10.-11.lapa).

Konfrontēšanā (/datums/konfrontēšanas protokola tiesas izmeklēšanas laikā tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu) uz jautājumu konfrontējamām personām, vai viņas pazīst viena otru un kādas ir viņu savstarpējās attiecības, cietušais /pers. E/ atbildēja, ka iepretim sēdošo vīrieti redzēja iepriekš, septembrī, kad viņš cietušajam uzbruka. Uz jautājumu, kas notika 2018.gada septembrī, kad cietušais redzēja /pers. C/, /pers. E/ norādīja, ka pērnā gada septembrī viņš gāja garām Uzvaras parkam Rīgā, kad pienāca /pers. C/. Ar acs kaktiņu cietušais redzēja, ka kopā ar /pers. C/ ir vēl kāds, bet, cik tieši cilvēku, neredzēja. /pers. C/ piegāja pie /pers. E/ un mēģināja uzsākt sarunu, taču, ņemot vērā to, ka apsūdzētais runāja krievu valodā, cietušais neko nesaprata un devās uz priekšu. Tad /pers. C/ saķēra cietušo pie rokas un, kad /pers. E/ pagriezās pret viņu ar seju, uzreiz vienu reizi iesita cietušajam ar dūri pa pieri. /pers. E/ aizsedza acis ar rokām, lai izvairītos no sitieniem, līdz ar to neredzēja, kurš vēl viņu sita un kurš izvilka cietušā mantas. Uz /pers. C/ jautājumu, kā bija ģērbies uzbrucējs, /pers. E/ atbildēja, ka virsjakā, kas ir līdzīga tai, kas uzvilkta konfrontēšanas laikā /pers. C/, kā arī tumšās sporta biksēs, apavus neatceras. Uz /pers. C/ jautājumu, kad notika atpazīšana pēc fotogrāfijām, /pers. E/ atbildēja, ka apmēram mēnesi pēc notikušā. Uz /pers. C/ jautājumu, vai uzbrucējs kliboja, /pers. E/ atbildēja, ka ieraudzīja uzbrucēju tikai tad, kad viņš saķēra cietušo pie rokas, līdz ar to nevarēja redzēt, vai uzbrucējs kliboja. Uz /pers. C/ jautājumu, vai uzbrucējs gāja aiz viņa, /pers. E/ atbildēja, ka viņš, cietušais, gāja garām. Uz /pers. C/ jautājumu, kāpēc iesniegumā cietušais nav norādījis, ka uzbrucējam uz sejas bija rēta, /pers. E/ atbildēja, ka neatceras, vai norādīja to iesniegumā, bija šokā pēc notikušā. Uz /pers. C/ jautājumu, vai uzbrucējs varēja būt līdzīgs apsūdzētajam, /pers. E/ atbildēja, ka, viņaprāt, uzbrucējs bija /pers. C/ (1.sējums lietas 154.-155., 156.-157.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas cietušais /pers. E/ norādīja, ka uztur savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, domā, ka uzbrucējs ir /pers. C/, bet šaubas, jo rētu uz sejas uzbrucējam nav redzējis. Apstiprina, ka sākotnēji savās liecībās norādīja, ka uzbrucēju sejas nav redzējis. Tā liecinājis tāpēc, ka nevarēja aprakstīt uzbrucējus pats. Nākamajā nopratināšanas reizē policijas darbiniekiem nav teicis, ka atcerējās uzbrucēju sejas. Nav arī aprakstījis, pēc kādām pazīmēm varēs atpazīt personas, kuras tiks uzrādītas atpazīšanai. Tāpēc arī deva fotogrāfijas, ka pats nevarēja noformulēt kādas konkrētas pazīmes. Tad jau, skatoties uz /pers. C/ fotogrāfiju, norādīja, ka atpazīst pēc sejas un mutes formas, kaut gan apsūdzētā sejas un mutes formā nav nekas īpašs. Vienkārši mēģināja savienot kopā to, ko atcerējās no notikuma dienas, un to, ko redzēja fotogrāfijā. Fotogrāfijā tiešām rētu uz apsūdzētā sejas nav redzējis. Pieļauj, ka uzbrukuma brīdī rētu varēja nepamanīt. Atceras, ka redzēja uzbrucēja seju tikai ieslīpi no sāna. Tāpēc līdz galam nav pārliecināts uzbrucēja personībā. Sniedzot liecības, policijas darbinieks, kurš veica nopratināšanu, palīdzēja noformulēt liecības, proti, cietušais aptuveni aprakstīja, kas ir noticis, un policijas darbinieks, neko ļoti nemainot, noformulēja liecības tā, lai veidotos teksts. /pers. E/ liecināja vairāk varbūtības formā, bet policijas darbinieks liecības pārveidoja tādā veidā, ka varbūtības formas vārdi bija izslēgti. Pirms nopratināšanas protokolu parakstīšanas tie cietušajam tika nolasīti.

Lieciniece/pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka mazdēlu /pers. C/ var raksturot kā labsirdīgu un gādīgu cilvēku, viņš ir no labas ģimenes, attiecas pret vecmāti ar cieņu, rūpējas par viņu, sniedza materiālu atbalstu. Kopā ar mazdēlu lieciniece dzīvo jau vairākus gadus. Nav iespējams atcerēties, kur /pers. C/ atradās /datums/, ko darīja. Pārliecināta, ka nakšņoja mājās, jo /pers. C/ vienmēr nakšņoja mājās, varēja aizkavēties, bet nakti pavadīja mājās. Tad gāja uz darbu, mazdēls strādāja celtniecības jomā. Cēlās uz darbu agrāk par liecinieci. Draugus uz mājām neveda, jo viņa, lieciniece, aizliedza mazdēlam to darīt. /pers. U/ klātbūtnē narkotiskās vai psihotropās vielas mazdēls nav lietojis, bet lieciniece pieļauj iespēju, ka viņš mēdza to darīt. Dažreiz lietoja alkoholu. /pers. C/ nekādus juvelierizstrādājumus, tai skaitā gredzenus, nav nēsājis. /pers. D/ lieciniece nepazīst un nekad nav redzējusi viņu kopā ar /pers. C/.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas liecinieces /pers. U/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (1.sējums lietas 122., 123.lapa), ka dzīvo kopā ar mazdēlu /pers. C/. Mazdēls vienmēr nakšņo mājās. Lieciniece parasti mostas plkst.09.00 un /pers. C/ vēl šai laikā mēdz būt mājās. Nevar konkrēti norādīt, vai /datums/mazdēls bija mājās.

Pēc liecību nolasīšanas lieciniece /pers. U/ norādīja, ka uztur savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, notikušo atcerējās labāk, kad sniedza liecības pirmstiesas izmeklēšanas laikā.

Liecinieks/pers. V/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. C/ ir liecinieka draugs un kaimiņš. Apsūdzētais dzīvo tās pašas mājas, kurā dzīvo /pers. V/, otrajā kāpņu telpā. Pazīst /pers. C/ jau apmēram 15 gadus. Parasti, kad /pers. V/ no rīta laika posmā no plkst.06.30 līdz plkst.08.00 gāja uz darbu, /pers. C/ izgāja no mājām, lai uzsmēķētu kopa ar liecinieku, mēdza arī pavadīt viņu līdz autobusa pieturai. Lieciniekam bija nenormēts darba laiks, strādāja celtniecības jomā no 2018.gada jūnija līdz septembra vidum. Apsūdzētais parasti bija ģērbies šortos, T-kreklā (vai vispār bez tā), vecmāmiņas čībās, pirms iznākšanas liecinieks un apsūdzētais parasti sazvanījās telefoniski. Neatceras tādus gadījumus, ka /pers. C/ būtu atteicies iziet no mājām uzsmēķēt no rīta, vai nebūtu cēlis klausuli. Pieļauj, ka varēja satikt /pers. C/ arī /datums/. /pers. D/ ir redzējis iepriekš, jo apsūdzētais dzīvo liecinieka rajonā. Nevar teikt, ka /pers. C/ bieži pavadīja laiku ar /pers. D/, vai draudzējās. Draudzējās ar /pers. C/ viņš, liecinieks. Apsūdzētais nekādus gredzenus

nekad nav nēsājis. Viņam bija vienīgi baznīcas krustiņš no metāla uz striķīša.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (1.sējums lietas 125., 126.lapa), ka /pers. C/ pazīst apmēram 10 gadus, jo ir kaimiņš. Dzīvo vienā mājā ar apsūdzēto, tikai dažādās kāpņu telpās. Tikās gandrīz katru dienu pie kāpņu telpas, lai uzsmēķētu. Liecinieks gāja uz darbu ap plkst.07.00 un /pers. C/ dažreiz pavadīja viņu ceļā. Neatceras, vai 2018.gada 9.septembris bija darba diena, vai brīvdiena. Gadījumā, ja tā bija brīvdiena, liecinieks noteikti strādāja. 2018.gada septembrī strādāja celtniecības jomā. Neatceras, vai redzēja /pers. C/ tieši /datums/.

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. V/ norādīja, ka uztur savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, norādot, ka nevar viennozīmīgi apgalvot, ka redzēja /pers. C/ /datums/no rīta, bet visticamāk, ka redzēja.

Liecinieks/pers. R/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst /pers. C/ ilgstoši, bieži kontaktējās ar viņu, ir normālas attiecības. Apmērām 2014.gadā gadījies, ka kopā ar /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu. 2018.gadā, precīzu datumu neatceras, tuvāk vakaram apsūdzētais /pers. D/ ir ieradies pie liecinieka kopā ar nepazīstamu personu, kura nav apsūdzētais /pers. C/, lai pārdotu /pers. R/ melno mobilo telefonu Samsung, modelis septītais vai desmitais. Tikšanas notika liecinieka dzīvesvietā /adrese/, mājas pagalmā, /pers. R/ nopirka mobilo telefonu no /pers. D/ par 40 *euro*, taču tās, kā izradās vēlāk, bija nobloķēts. /pers. D/ paskaidroja, ka vēlas pārdot vīrietim, kurš ir kopā ar viņu, piederošo mobilo telefonu, pajautāja, vai lieciniekam nav zināms, kam varētu interesēt. /pers. R/ atbildēja, ka pats labprāt iegādāsies mobilo telefonu. Vīrietis, kurš bija kopā ar /pers. AZ/, iespējams, bija iepriekš sodīts, jo viņam visas rokas bija zilas no tetovējumiem un, iespējams, bija kaut kāds gredzens, bet precīzi liecinieks neatceras. Augumā vīrietis nedaudz īsāks par /pers. D/. Liecinieks/pers. D/ redz reti, nekontaktējas ar viņu, tikai sveicinās. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka no /pers. D/ nekādu mobilo telefonu nav iegādājies, par šo faktu atcerējās jau pēc minēto liecību sniegšanas, kad atradās ieslodzījuma vietā. Pirms nokļūšanas ieslodzījuma vietā ilgstoši lietoja narkotiskas vielas, kas ietekmēja liecinieka atmiņu. Atrodoties brīvībā, bija vēl saruna ar /pers. C/. Tā nebija plānota, satika /pers. C/ praktiski katru dienu, jo dzīvo kaimiņos. /pers. C/ toreiz pastāstīja lieciniekam, ka /pers. D/ aplaupīja kādu, iegūstot kaut kādu mobilo telefonu, ka /pers. C/ par to nemaz nezināja, taču tika apsūdzēts kopā ar /pers. D/ un atradās pat apcietinājumā, jo /pers. D/ nepamatoti norādīja, ka šo noziedzīgu nodarījumu izdarīja kopā ar /pers. C/. Liecinieks ir pārliecināts, ka /pers. C/ nevarētu izdarīt tādu noziedzīgu nodarījumu, nav tāds cilvēks. Mobila telefona marka /pers. C/ nebija zināma, līdz ar to minētās sarunas laikā liecinieks nav sapratis, ka kaimiņš runā tieši par to mobilo telefonu, kuru /pers. R/ bija iegādājies no /pers. D/. Lieciniekam nav zināms, kādas attiecības ir /pers. C/ ar /pers. D/, domā, ka nekādas.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. R/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (1.sējums lietas 228., 229.lapa), ka /pers. C/ pazīst no bērnības, dzīvoja kopā ar apsūdzēto vienā mājā. Nav kontaktējies ar /pers. C/ no 2018.gada vasaras sakarā ar izveidojošos konfliktu pēc personīgiem motīviem. Lieciniekam ir zināms, ka Zasulaukā dzīvo Sergejs, ap 30 gadiem vecs, ap 170 cm garš, ar rudiem gaišiem matiem, bez īpašu pazīmju. Ar Sergeju nekontaktējas, pazīst viņu tikai vizuāli un uzvārdu nezina. Nekad nav pircis mobilo telefonu nedz no Sergeja, nedz no /pers. C/. Valsts policijā pēc fotogrāfijām atpazina Sergeju un /pers. C/.

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. R/ norādīja, ka patiesībai atbilst tiesas sēdē sniegtās liecības par mobila telefona iegādāšanos no /pers. D/. Pēc mobila telefona iegādes nevienam ar to nav zvanījis, jo tajā nebija SIM kartes, kā arī tas bija nobloķēts. /pers. C/ nav lūdzis lecinieku sniegt tieši šādas liecības tiesā. Liecības sniedz labprātīgi, jo ir pārliecināts, ka /pers. C/ nav vainīgs. Mobilo telefonu /pers. D/ ir pārdevis lieciniekam laikā, kas /pers. R/ ir pārtraucis kontaktēties ar /pers. C/. Nekad nav redzējis, lai /pers. C/ nēsātu kādas rotaslietas.

Lieciniece/pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka 2018.gada strādāja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā par vecāko inspektori. Atpazina /pers. C/ un /pers. D/, bija procesa virzītāja šajā krimināllietā. Personīgi veica tādas izmeklēšanas darbības kā cietušā papildus nopratināšanu, /pers. C/ uzrādīšanu atpazīšanai un konfrontēšanu. /pers. E/ sniedza savas liecības labprātīgi, ka arī liecību sniegšana nekādā veidā nebija ietekmēta. Uzradīšanas atpazīšanas laikā cietušais atpazina /pers. C/ kā uzbrucēju un pēc tam apstiprināja savas liecības konfrontēšanas laikā. /pers. E/ procesuālo darbību protokoli tika nolasīti. /pers. D/ bija aizturēts citā kriminālprocesā, bet, ņemot vērā to, ka pie viņa tika atrasti cietušajam /pers. E/ piederošie dokumenti, lieciniece veica /pers. D/ nopratināšanu. Liecības viņš sniedza labprātīgi, norādot, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīja kopā ar /pers. C/. Tajā pašā dienā tika veikta arī liecību pārbaude uz vietas ar /pers. D/, kurā apsūdzētais savas liecības apstiprināja. Nedz par veselības stāvokli, dedz par fizisku vai morālu ietekmēšanu no policijas darbinieku puses /pers. D/ nav sūdzējies. Nopratināšanas laikā kopā ar liecinieci bija vēl divi kolēģi, tai skaitā Ķīsis, bet nekāda apsūdzētā iespaidošana nav notikusi. Nopratinot /pers. D/ jau ieslodzījuma vietā, viņš ir mainījis savas liecības, norādot, ka /pers. C/ ir aprunājis, jo bija sliktas attiecības. Lieciniece neapstiprināja to, ka /pers. D/ bija apsolīts atbrīvot viņu gadījumā, ja sniegs liecības pret /pers. C/. Pēc liecību sniegšanas /pers. D/ bija atbrīvots, jo atzina savu vainu, vēlāk viņam bija iespēja mainīt liecības, bet viņš to ilgstoši nedarīja. Iespējams, /pers. D/ mainīja savas liecības, jo baidās no /pers. C/. /pers. C/ uzrādīšanas atpazīšanai laikā tik tiešām viens no statistiem bija policijas darbinieks, taču jāņem vērā to, ka minētā darbinieka kabinets atradās trešajā stāvā, bet uzrādīšana atpazīšanai notika otrajā stāvā Denisa Ķīša kabinetā. Cietušais nevarēja satikt šo statistu pirms uzrādīšanas atpazīšanai. Pirms uzrādīšanas atpazīšanai /pers. E/ visu laiku atradās liecinieces kabinetā. Statistus izvēlējās operatīvie darbinieki, kuri palīdzēja procesa virzītājai izmeklēšanas darbību veikšanas laikā, iespējams Deniss Ķīsis vai Māris Smaliķis. Statisti bija apmēram vienāda auguma ar /pers. C/ un pēc sejas līdzīgi. Atceras, ka cietušais, atpazīstot /pers. C/, teica, ka tas ir uzbrucējs, neteica, ka ir līdzīgs uzbrucējam. Arī konfrontēšanas laikā /pers. E/ apstiprināja savas liecības. Cietušais nav norādījis uz to, ka uzbrucējam uz sejas ir rēta. Gadījumos, kad cietusī persona nevar aprakstīt noziedzīgā nodarījuma izdarītāju, viņam var būt uzradīts albūms ar fotogrāfijām, un cietusī persona, redzot tās, var atcerēties seju un atpazīt personu. Ir arī prakse, ja aizdomās turētais neatzīst savu vainu, tiek veikta viņa uzrādīšana atpazīšanai.

Liecinieks/pers. BG/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļā par Operatīvās vadības grupas inspektoru. Liecinieks ir uzsācis konkrēto kriminālprocesu un veicis cietušā /pers. E/ pirmo nopratināšanu. Detalizētāk nopratināšanas veikšanu neatceras sakarā ar darba pienākumu specifiku, kā arī to, ka ir pagājis laiks. Norāde, par to, ka uzbrucējam uz rokas, iespējams, bija gredzens, ir ietverta nopratināšanas protokolā tāpēc, ka cietušajam bija rombveidīgs nospiedums sitiena nodarīšanas vietā. /pers. E/ nopratināšanas laikā bija uztraucies, uz jautājumu par īpašām uzbrucēja pazīmēm atbildēja, ka rokā bija gredzens. Cietušais paskaidroja, ka nav vērsies policijā notikuma dienā tāpēc, ka viņš atradies alkohola ietekmē, kā arī sāpēja galva. /pers. E/ norādīja ka viņam uzbruka trīs krievu valodā runājušas personas, uzbrucēju sejas cietušais neredzēja. Nopratināšanas protokola saturs atbilst cietušā liecinātajam, liecinieks nekādā veidā nav ietekmējis vai pārveidojis /pers. E/ liecības.

Liecinieks Deniss Ķīsis tiesas sēdē liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā par vecāko inspektoru. Atpazīst apsūdzētos /pers. C/ un /pers. D/, pieļauj, ka bija procesa virzītājs konkrētajā krimināllietā, nekādas personīgas nepatikas nedz pret /pers. C/, nedz pret /pers. D/ nav. Atceras, ka /pers. D/ bija aizturēts citā kriminālprocesa ietvaros, personas kratīšanas laikā pie viņa tika atrasta cietušā autovadītāja apliecība. Līdz ar to /pers. D/ tika aizturēts arī konkrētā kriminālprocesa ietvaros, ar viņu komunicēja vairāki policijas darbinieki, taču fizisks spēks un morālā ietekmēšana pret viņu nav pielietoti. /pers. D/ liecības sniedza labprātīgi izmeklētājai /pers. P/. Norādīja, ka laupīšanu izdarīja kopā ar /pers. C/. Pēc liecību sniegšanas /pers. D/ bija atbrīvots. Pieļauj, ka /pers. D/ pirms liecību sniegšanas Deniss Ķīsis ieteica liecināt, sadarboties ar policiju, norādot, ka tādā gadījumā procesa virzītājai būs pamats nepiemērot viņam drošības līdzekli – apcietinājumu. Neuzskata, ka šāds ieteikums ir vērtējams ka šantāža vai morālā ietekmēšana. /pers. D/ nebija norādīts sniegt liecības pret /pers. C/. Par personu vārdā "Edžus" neko nav dzirdējis. Atceras, ka piedalījās arī /pers. C/ uzradīšanā atpazīšanai un uzrādīšanā atpazīšanai pēc fotogrāfijām. Operatīvo darbinieku

pienākumos ietilpa arī statistu meklēšana, jo ļoti grūti ir atrast personu, kur vēlas piedalīties procesuālajā darbībā kā statists. Statistus atrada uz ielas. Policijas iecirknī nav tādas prakses, ka par statistu aicina kādu no darbiniekiem. /pers. T/ ir Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors. Ja viņš ir piedalījies uzrādīšanā atpazīšanai kā statists, tas nozīmē, ka nevienu citu nevarēja atrast, bet /pers. T/ atbilda pēc vecuma un izskata. Likums neaizliedz policijas darbiniekiem būt statistiem izmeklēšanas darbībās. Nav iespējams nodrošināt to, lai visi statisti būtu ar rētām sejā. Centās piemeklēt personas, kuras ir līdzīgas /pers. C/. /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai notika liecinieka darba kabinetā Nr.17, kas atrodas otrajā stāvā. /pers. P/ kabinets atrodas trešajā stāvā, visticamāk, tajā atradās cietušais pirms uzrādīšanas atpazīšanai uzsākšanas. Pieļauj, ka /pers. P/ arī pavadīja cietušo uz procesuālo darbību. /pers. E/ nevarēja satikt /pers. T/ pirms izmeklēšanas darbības, jo /pers. T/ darba vieta atradās Eduarda Smilģa ielā 44, Rīgā. Cietušais atpazina /pers. C/, norādot, ka viņš ir persona, kura cietušo aplaupīja. Neatceras, pēc kādām pazīmēm apsūdzētais bija atpazīts. Deniss Ķīsis vai /pers. P/ varēja Mārim Smaliķim uzdot veikt /pers. C/ atpazīšanu pēc fotogrāfijām, liecinieks piedalījās šajā procesuālajā darbībā. Cietušais pirms atpazīšanas teica, ka viņam ir grūti uzbrucēju aprakstīt, bet viņš ir gatavs mēģināt viņu atpazīt. Cietušajai personai var būt uzrādīta fototēka, par ko tiek sastādīts ziņojums.

Liecinieks/pers. BI/ tiesas sēdē liecināja, ka /datums/strādāja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā par vecāko inspektoru. Atceras, ka palīdzēja veikt procesuālās darbības konkrētajā kriminālprocesā, proti, aizturēšanu, uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, un, iespējams, meklēja statistus, lai veiktu personas uzrādīšanu atpazīšanai. Atceras, ka cietusī persona pārliecinoši atpazina vainīgo personu pēc fotogrāfijas. Atpazīšanu nav pamata veikt, ja cietusī persona nav redzējusi vainīgās personas seju, taču konkrētajā gadījumā lieciniekam bija skaidri zināms, ka vainīga persona ir noskaidrota. Jāņem vērā arī tas, ka /pers. E/ pēc laupīšanas bija tādā emocionālā stāvoklī, ka varēja neatcerēties kaut ko, taču vēlāk, veicot atpazīšanu, varēja atcerēties kādas pazīmes un vainīgo atpazīt. Darbu ar cietušo liecinieks veica atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, nekāda liecību ietekmēšana nav bijusi, cietušais netika arī mudināts atpazīt konkrēto personu kā uzbrucēju. Ar cietušo pirms uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām liecinieks nav komunicējis. /pers. E/ bija uzrādīts protokols ar trīs personu fotogrāfijām, un cietušais pats norādīja uz vainīgo personu, aprakstot, pēc kādām pazīmēm to atpazina. Liecinieks sastādīja arī šīs izmeklēšanas darbības protokolu, pats /pers. E/ nebija uzrādījis vairākas fotogrāfijas, tikai trīs, kas ir protokolā. Iespējams, kāds no kolēģiem varēja cietušajam uzrādīt arī citas fotogrāfijas. Tiek piemeklētas tādu personu fotogrāfijas, kuras ir līdzīgas atpazīstamajai personai, bez izteiktām atšķirībām, apmēram vienāda vecuma. Fotogrāfijas var būt arī ne īpaši svaigas, tās tiek ņemtas kartotēkas un PDP datubāzes. Pirms izmeklēšanas darbības veikšanas lieciniekam bija zināma persona, kura ir jāuzrāda atpazīšanai, bet ziņu par to, pēc kādām pazīmēm cietušais šo personu atpazīs, liecinieka rīcībā nebija, /pers. C/ dzīvē arī nav redzējis. Neatceras, vai bija paziņots, ka /pers. C/ uz sejas ir rēta. Cietušajam vajadzētu atcerēties šādu sevišķo pazīmi, bet personām atmiņa ir dažāda, kā arī rētu laupīšanas laikā viņš varēja neredzēt. Uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām parasti tiek veikta pēc iespējas īsāka laikā pēc informācijas saņemšanas par vainīgo personu. Pieļauj, ka konkrētajā gadījumā vainīgā persona tika noskaidrotā vēlāk, līdz ar to /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai tika veikta tikai /datums/. Neatceras, vai tika veikta /pers. D/ uzrādīšana atpazīšanai.

Liecinieks/pers. BJ/ tiesas sēdē liecināja, ka /datums/strādāja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā par inspektoru. Darba vieta atradās Alīses ielā 3A, Rīgā, 3.stāvs, 20.kabinets. Atceras, ka uzrādīšana atpazīšanai konkrētajā krimināllietā notika otrajā stāvā. Šajā izmeklēšanas darbībā palūdza piedalīties darba kolēģi, uzvārdus neatceras, paskaidrojot, ka statists ir nepieciešams steidzami, vai arī nevienu citu nevarēja atrast. Piedaloties kā statists, liecinieks bija ģērbies civilajās drebēs, tās varēja būt džinsu bikses, krekls vai polo krekls, kā arī kurpes vai brīvā laika apavi. Kas bija mugurā vainīgajai personai, liecinieks neatceras, līdz ar to nevar komentēt apsūdzētā /pers. C/ apgalvojumu, ka abi statisti bija ģērbti džinsu biksēs, savukārt /pers. C/ – sporta tērpā. Kabinetā, kur notika uzrādīšana atpazīšanai, jau atradās procesa virzītāja. Kad uzrādāmās personas pa vienam iegāja kabinetā un apstājas vienā rindā, nesarunājoties savā starpā un ar policijas darbiniekiem, iegāja arī cietušais, kurš pirms uzrādīšanas atpazīšanai liecinieku nav redzējis. Liecinieks neizslēdz iespēju, ka cietušais varēja viņu redzēt pie policijas iecirkņa, bet policijas iecirkņa telpās ar cietušo nav ticies. Cietušais paskatījās uz visām uzrādāmajām personām un acumirklī norādīja uz laupītāju, norādot, ka atpazīst pēc miesas uzbūves un sejas. Statisti bija līdzīgi pēc auguma vainīgajai personai, bez lielām atšķirībām ārējā izskatā. Kaut kādas īpašas pazīmes tās sejā arī nav ievērojis, jo stāvēja vienā rindā un nav pētījis vainīgo personu. Atšķirība, ko pamanīja tiesas sēdē, ir tā, ka lieciniekam ir garāki mati nekā apsūdzētajam, arī uzrādīšanas atpazīšanas laikā bija garāki. Kurš piedalījies kā otrs statists, liecinieks neatceras. Procesa virzītājas /pers. P/ kabinets ir 21.kabiniets, kas atrodas blakus liecinieka kabinetam. Neatbilst patiesībai apsūdzētā /pers. C/ norādītais, ka, kad /pers. C/ iegāja kabineta, kur notika viņa uzrādīšana atpazīšanai, liecinieks jau atradās šajā kabinetā, sēdēja pie galda.

No /datums/protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kas tiesas izmeklēšanas laikā tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, redzams, ka, uzaicināts norādīt uz uzrādītām fotogrāfijām to personu, par kuru viņš deva liecību, cietušais /pers. E/ norādīja uz fotogrāfiju Nr.2 (/pers. C/) un liecināja, ka tajā atpazina personu, kura /datums/ap plkst.06./adrese/, viņu sita un aplaupīja. Atpazina personu pēc sejas kopējās formas, matu griezuma, acu, deguna un mutes formas (1.sējums lietas 4.-5.lapa).

No /datums/protokola par uzrādīšanu atpazīšanai, kas tiesas izmeklēšanas laikā tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, izriet, ka, uzaicināts atpazīt to personu, par kuru viņš deva liecību, cietušais /pers. E/ norādīja uz personu Nr.2 (/pers. C/) un liecināja, ka personu atpazina pēc sejas un auguma, tā aptuveni līdzīga pēc auguma. Šī persona /datums/vienu reizi iesita cietušo ar dūri pa pieri (1.sējums lietas 153.lapa).

Tiesa, izvērtējot minētos pierādījumus, secina, ka lietā nav iegūti ticami un pieļaujami pierādījumi tam, ka /datums/ Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu /pers. D/ ir veicis personu grupā ar /pers. C/ un nepastāv likumīgs pamats /pers. C/ saukšanai pie kriminālatbildības.

Apsūdzētais/pers. C/ visā pirmstiesas kriminālprocesa gaitā, kā arī tiesas izmeklēšanā ir konsekventi liecinājis, ka viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu nav izdarījis.

Lieciniece/pers. U/ gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē liecināja, ka ir pārliecināta, ka mazdēls /datums/nakšņoja mājās, jo /pers. C/ vienmēr nakšņo mājās, varēja aizkavēties, bet nakti pavadīja mājās.

Liecinieks/pers. V/ tiesas sēdē norādīja, ka ir /pers. C/ kaimiņš un viņiem ar apsūdzēto ir izveidojusies tāda tradīcija, ka katru rītu kopā uzsmēķē pie kāpņu telpas un parunājas. Liecinieks nevarēja viennozīmīgi apgalvot, ka /datums/redzēja /pers. C/, taču uzsvēra, ka visticamāk no rīta satika kaimiņu un kopā ar viņu uzsmēķēja, jo neatceras tādu gadījumu, ka /pers. C/ nebūtu iznācis no rīta uzsmēķēt.

Liecinieks/pers. R/ tiesas izmeklēšanas laikā norādīja, ka /pers. E/ piederošo mobilo telefonu ir iegādājies no apsūdzētā /pers. D/, ar kuru kopā bija nepazīstams vīrietis, kurš nav /pers. C/.

Neskatoties uz to, ka liecinieks /pers. R/ tiesas izmeklēšanas laikā grozīja savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, tiesa nevar atzīt par pamatotu prokurores argumentu, ka tas bija izdarīts /pers. C/ ietekmē. Apsūdzētajam nav pastāvējusi objektīvā nepieciešamība, lai /pers. R/ grozītu savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, jo /pers. R/ nedz pirmstiesas izmeklēšanas laikā, nedz tiesas sēdē neliecināja par kādām apsūdzētā /pers. C/ pretlikumīgām darbībām. Turklāt tiesai nav pamata neticēt /pers. R/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, jo tās apstiprinās ar apsūdzētā /pers. D/ gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē sniegtajām liecībām.

Turklāt atbilstoši cietušā /pers. E/ un liecinieka Valda Zdanovska, kurš veica /pers. E/ sākotnējo nopratināšanu, sniegtajām liecībām cietušajam bija

rombveidīgs nospiedums sitiena nodarīšanas vietā, kas bija par pamatu pieņēmumam, ka uzbrucējam uz pirksta bija gredzens. Savukārt gan pats apsūdzētais /pers. C/, gan liecinieki, kuri personīgi ilgstoši pazīst /pers. C/, tas ir, /pers. U/, /pers. V/ un /pers. R/ tiesas sēdē ir norādījuši, ka apsūdzētais nekādas rotaslietas nekad nav nēsājis, izņemot krustiņu.

Lietā nepastāv strīds par to, ka pret cietušo /pers. E/ ir izdarīts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījumus, un pret /pers. C/ celtā apsūdzība tiek balstīta uz divu aculiecinieku, proti, cietušā /pers. E/ un apsūdzētā /pers. D/ sniegtajam liecībām.

Izvērtējot cietušā /pers. E/ lietā sniegtās liecības, tiesa nevar atzīt tās daļā par apsūdzētā /pers. C/ piedalīšanos laupīšanas izdarīšanā par atbilstošām Kriminālprocesa likuma 127.panta otrās daļas prasībām turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Savās pirmās /datums/sniegtajās liecībās /pers. E/ norādīja, ka vainīgo personu sejas viņš nav redzējis, īpašas pazīmes nav piefiksējis. Respektīvi, cietušais nav norādījis, ka neatceras kā izskatās uzbrucēji, vai ka aizmirsis viņu izskatu, kas teorētiski dotu iespēju uzskatīt, ka vēlāk viņš to var atcerēties, bet gan norāda, ka sejas vispār nav redzējis, kas pats par sevi izslēdz uzbrucēju atpazīšanas iespēju.

Arī policijas darbinieks, kurš veica /pers. E/ sākotnējo nopratināšanu, liecinieks /pers. BK/ tiesas sēdē norādīja, ka /pers. E/ sniedza liecības, ka uzbrucēju sejas neredzēja. Nopratināšanas protokola saturs atbilst cietušā liecinātajam.

Neskatoties uz to gandrīz pēc mēneša no sākotnējo liecību sniegšanas brīža – /datums/– cietušajam /pers. E/ tiek uzrādītas fotogrāfijas, un viņš tieši pēc sejas atpazīst /pers. C/ kā vienu no uzbrucējiem (1.sējums lietas 4.-5.lapa).

Kriminālprocesa likuma 176.pants noteic, ka pirms objekta uzrādīšanas atpazīšanai personu nopratina par apstākļiem, kādos tā uztvērusi atpazīstamo objektu, un par objekta īpašībām un pazīmēm, pēc kurām šī persona varētu to atpazīt.

Konkrētajā lietā, pretēji minētās tiesību normas prasībām, pirms fotogrāfiju uzrādīšanas /pers. E/ netika nopratināts par pazīmēm, pēc kurām viņš varētu atpazīt vainīgo personu.

Kā tiesas sēdē liecināja cietušais, viņš ieradies pēc policijas darbinieku aicinājuma uz atpazīšanu, jo sakarā ar cita noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu tika aizturēts /pers. D/. Policijas darbinieki cietušajam nolika priekšā lapas ar personu fotogrāfijām, lūdzot paskatīties uz tām, varbūt tajās viņš atpazīst kādu personu. Lika pa vienai uz galdu lapas ar fotogrāfijām. Bija uzrādīts ļoti daudz lapu ar fotogrāfijām, ap 20. Vienā no lapām starp citām personām bija arī /pers. D/ fotogrāfija, un policijas darbinieki vēlreiz pārjautāja, vai tiešām neatpazīst /pers. D/ kā uzbrucēju, tādā veidā mudinot atpazīt šo personu, taču /pers. E/ viņu nevarēja atpazīt. /pers. C/ atpazīt nemudināja, taču /pers. C/ atpazina tikai pēc uzrādītajām lapām, jo bija dotas konkrētās fotogrāfijas, cietušajam nevajadzēja pašam aprakstīt uzbrucēju. Ja būtu jāparaksta uzbrucējs pašam, cietušais to nevarētu izdarīt, nevarētu sastādīt arī fotorobotu, bet pēc fotogrāfijām varēja noteikt līdzību. Teica policijas darbiniekiem, ka šī persona ir ļoti līdzīga uzbrucējam, kurš pirmais cietušajam nodarīja sitienu. Atpazīšanas laikā nebija pārliecināts uz 100%. Fotogrāfijā /pers. C/ izskatījās līdzīgāks uzbrucējam, nekā dzīvē viņu redzot. Dzīvē izskatās vājāks. Atpazina /pers. C/ pēc miesas uzbūves, pēc deguna un vispārējās sejas uzbūves. Īpašas pazīmes nevarēja nosaukt. Rētu uz sejas uzbrukuma laikā neredzēja, vispār redzēja uzbrucēju ļoti īsu brīdi pirms sitiena, burtiski 2 sekundes.

Turklāt pēc četriem mēnešiem no laupīšanas izdarīšanas brīža /datums/lietā tika veikta personu atpazīšana, kurā /pers. C/ tika uzrādīts atpazīšanai cietušajam kopā ar vēl divām personām un cietušais atpazina /pers. C/ kā vienu no uzbrucējiem.

Ņemot vērā to, ka /datums//pers. E/ jau bija uzrādīta /pers. C/ fotogrāfija atpazīšanai, un viņš redzēja, kāds izskatās /pers. C/, tādēļ /datums/veiktajai uzrādīšanai atpazīšanai bija jābūt īpaši korektai.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 177.panta noteikumiem atpazīstamo objektu uzrāda kopā ar vēl vismaz diviem objektiem. Visiem objektiem jābūt savstarpēji viendabīgiem, bez krasām atšķirībām.

Pretēji šīs normas prasībām, netika ņemts vērā tas, ka /pers. C/ ir īpaša pazīme – rēta uz sejas, un abiem statistiem, kuri tika uzrādīti cietušajam kopā ar /pers. C/ šādas īpašas pazīmes nebija.

Turklāt atbilstoši liecinieka /pers. T/ liecinātajam, piedaloties kā statists, liecinieks bija ģērbies civilajās drebēs, tās varēja būt džinsu bikses, krekls vai polo krekls, kā arī kurpes vai brīvā laika apavi. Atšķirība, ko pamanīja tiesas sēdē, ir tā, ka lieciniekam ir garāki mati nekā apsūdzētajam, arī uzrādīšanas atpazīšanas laikā bija garāki.

/pers. C/ tiesas sēdē arī uzsvēra, ka abi statisti bija ģērbti džinsu biksēs, savukārt /pers. C/ – sporta tērpā. Uzskata, ka cietušais norādīja uz viņu tāpēc, ka apsūdzētajam atšķirībā no statistiem bija īsi mati, varēja saprast, ka nesen atradies ieslodzījuma vietā.

Vēl jo vairāk, ka tika nodibināts tiesas izmeklēšanas laikā, viens no statistiem, kurš uzrādīšanas atpazīšanai laikā atradās blakus /pers. C/, bija policijas darbinieks – liecinieks /pers. T/. Kā izriet gan no paša liecinieka tiesas sēdē sniegtajām liecībām, gan no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieces 2020.gada 1.jūlija atbildes uz tiesas pieprasījumu (3.sējums lietas 198.lapa) /datums//pers. T/ strādāja par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektoru un viņa darba vieta atradās Alīses ielā 3A, Rīgā, 20.kabinets.

Liecinieks/pers. BJ/ tiesas sēdē apstiprināja, ka procesa virzītājas /pers. P/, kuras lietvedībā atradās konkrētā krimināllietā, darba kabinets bija aiz sienas, proti, 21.kabinets.

Kaut gan, kā norādīja liecinieki /pers. P/ un Deniss Ķīsis, /pers. T/ darba kabinets atradās trešajā stāvā, bet /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai notika otrajā stāvā Denisa Ķīša darba kabinetā Nr.17, tiesas ieskatā nav izslēgta iespēja, ka cietušais /pers. E/ varēja redzēt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa telpās statistu – policijas darbinieku /pers. T/, saprotot, ka šī persona ir iestādes darbinieks, vēl pirms izmeklēšanas darbības veikšanas.

Arī pats liecinieks /pers. T/ norādīja, ka neizslēdz iespēju, ka cietušais varēja viņu redzēt pie policijas iecirkņa.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai netika veikta neatliekamības kārtā, proti, uzrādīšana atpazīšanai notika /datums/, kad /pers. C/ jau gandrīz divus mēnešus atradies ieslodzījuma vietā, kā arī šī procesuālā darbība bija laicīgi ieplānota, jo /pers. C/ tika konvojēts uz to. Tādējādi tiesas uzskata, ka nav attaisnojama procesa virzītājas un pārējo policijas darbinieku, kuri palīdzēja /pers. P/ šīs izmeklēšanas darbības veikšanā, rīcība, nepiemeklējot tādus statistus, kuri būtu savstarpēji viendabīgi izskata ziņā (tai skaitā pēc apģērba).

Kā redzams no /datums/konfrontēšanas protokola, šī izmeklēšanas darbībā notika tajā paša diena pēc 10 minūtēm no brīža, kad tika pabeigta /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai.

Izvērtējot uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām un /pers. C/ uzrādīšanas atpazīšanai veikšanas apstākļus no to atbilstības Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmās daļas prasībām, tiesa pievienojas aizstāvības viedoklim, ka rodas iespaids, ka minēto procesuālo darbību mērķis bija tikai un vienīgi, lai cietušais /pers. E/ nešaubīgi atpazītu kā uzbrucēju tieši /pers. C/, un pēc tam konfrontēšanas laikā šādas savas liecības apstiprinātu.

Pamatu šādam secinājumam dod arī liecinieka Māra Smaliķa, policijas darbinieka, kurš veicis /datums/uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, tiesas sēdē norādītais, ka atpazīšanu nav pamata veikt, ka cietusī persona nav redzējusi vainīgās personas seju, taču konkrētajā gadījumā lieciniekam bija skaidri zināms, ka vainīga persona jau ir noskaidrota.

Proti, kaut gan no lietas materiāliem redzams, ka uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām notika /datums/, bet /pers. D/ šajā krimināllietā tika aizturēts /datums/un liecības pret /pers. C/ viņš sniedza tikai /datums/, jau pirms minētās izmeklēšanas darbības veikšanas policijas darbiniekam bija skaidri zināms, ka vainīgā persona laupīšanas izdarīšanā jau tika noskaidrota.

Tiesa nevar atstāt bez ievērības arī cietušā /pers. E/ tiesas izmeklēšanas laikā norādīto, ka, sniedzot liecības, policijas darbinieks, kurš veica nopratināšanu, palīdzēja noformulēt liecības, proti, cietušais aptuveni aprakstīja, kas ir noticis, un policijas darbinieks, neko ļoti nemainot, noformulēja liecības tā, lai veidotos teksts. /pers. E/ liecināja vairāk varbūtības formā, bet policijas darbinieks liecības pārveidoja tādā veidā, ka varbūtības formas vārdi bija izslēgti. Ja cietušajam uzreiz uzrādītu atpazīšanai pašu /pers. C/, nevis viņa fotogrāfiju, /pers. E/ visdrīzāk viņu neatpazītu kā uzbrucēju, jo apsūdzētajam uz sejas ir rēta, bet fotogrāfijā rētu nevarēja redzēt.

Rezumējot cietušā /pers. E/ krimināllietā sniegtās liecības, ir atzīstams /pers. E/ nav viennozīmīgi pārliecināts, ka noziegumu pret viņu pastrādāja /pers. C/. Objektīvi šādām šaubām cietušajam ir pamats, tas ir, cilvēku, kurš iesita viņam pa seju, /pers. E/ redzēja pavisam īsu brīdi pirms sitiena saņemšanas, burtiski dažas sekundes, vainīgā seju, pat ja viņš redzēja, tad tikai ieslīpi no sāna, turklāt uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām notika pēc diviem mēnešiem no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža, bet /pers. C/ uzrādīšana atpazīšanai – pēc četriem mēnešiem.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka /datums/uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām un /datums/uzrādīšana atpazīšanai neatbilst Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmās daļas prasībām, jo tajās ietvertās ziņas par faktiem ir iegūtas, pieļaujot procesuālos pārkāpumus, kas varēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu un to ticamību.

Savukārt cietušā /pers. E/ lietā sniegtās liecības daļā par /pers. C/ piedalīšanos laupīšanas izdarīšana tiesa nevar atzīt par ticamām un pierādīšanā izmantojamām.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. D/ lietā sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka tās ir pretrunīgas.

Tā /datums/aizturētā statusā /pers. D/ liecināja, ka /datums/izdarīto laupīšanu veica kopā ar /pers. C/, apstiprinot šādas liecības liecību pārbaude uz vietās, kas tika veikta tajā pašā dienā pēc piecām minūtēm no brīža, kad /pers. D/ pabeidza liecību sniegšanu. Savukārt, būdams nopratināts kā aizdomās turētais /datums/, /pers. D/ grozīja savas liecības, norādot, ka noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis kopā ar personu vārdā "Didžus" vai "Edžus", nevis ar /pers. C/. Šādas liecības apsūdzētais turpināja uzturēt arī apsūdzētā statusā.

Par liecību pret /pers. C/ sniegšanas iemeslu /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka, būdams aizturēts cita kriminālprocesa ietvaros policijas darbiniekiem bija atzinies, ka laupīšanu izdarīja kopa ar "Edžus", taču viņam tika norādīts, ka pastāv kaut kādas konfliktsituācijas ar /pers. C/, līdz ar to /pers. D/ ir jānorāda, ka viņš noziedzīgu nodarījumu izdarīja personu grupā ar /pers. C/. Apsūdzētais izdarīja tā, kā lūguši policijas darbinieki, jo tika piedāvāts atbrīvot viņu un izbeigt citus kriminālprocesus. Turklāt policijas darbinieki emocionāli ietekmēja /pers. D/, draudot, ka apsūdzēs viņu par noziedzīgajiem nodarījumiem, kurus nav izdarījis, atradīs līdzekļus, lai ievietotu apsūdzēto ieslodzījuma vietā uz pēc iespējas ilgāku laiku. Apsūdzētajam bija pamats baidīties no šādiem draudiem, jo dzīvē gadījās būt nepamatoti apsūdzētam.

Tiesa nevar pievienoties prokurores viedoklim, ka /pers. D/ grozīja savas sākotnējās liecības /pers. C/ ietekmē, jo tas nav pamatots ar pierādījumiem.

Savukārt apsūdzētā /pers. D/ tiesas sēdē norādīta versiju par liecību sniegšanu pret /pers. C/ netieši apstiprina turpmāk norādītais.

Neskatoties uz to, ka /pers. D/ šajā krimināllietā tika aizturēts par smaga nozieguma izdarīšanu, kas saistīts ar vardarbību pielietošanu pret cietušo personu, par kura izdarīšanu likums paredz vienīgi brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz astoņiem gadiem, no krimināllietas materiālos esošā /datums/lēmuma par atbrīvošanu no īslaicīgas aizturēšanas vietas, /pers. D/ tika atbrīvots no īslaicīgās aizturēšanas vietas /datums/, tas ir, tajā pašā dienā, kad sniedza liecības pret /pers. C/ un apstiprināja tās liecību pārbaudē uz vietas. Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores Natālijas Rudenko /datums/lēmumu /pers. D/ tika piemērots ar brīvības atņemšanu nesaistīts drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā.

Turklāt apsūdzētā norādīto, ka policijas darbinieki ir vēlējušies panākt liecību sniegšanu tieši pret /pers. C/, netieši apstiprina arī tiesas iepriekš jau norādītais par liecinieka Māra Smaliķa liecībām, ka vēl pirms /datums/uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām lieciniekam bija skaidri zināms, ka vainīga persona šajā lietā ir noskaidrota.

Tiesai nav pamata izvērtēt krimināllietas materiālos esošo /datums/dienesta pārbaudes atzinumu (2.sējums lietas 89.-93.lapa), jo, kā redzams no Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sēdes protokola (4.sējums lietas 16.lapa), minētais rakstveida pierādījums nav pārbaudīts tiesas izmeklēšanas laikā.

Savukārt sakarā ar liecinieku /pers. P/ un Denisa Ķīša tiesas sēdē liecināto, ka neviens no policijas darbiniekiem, kuri strādāja ar /pers. D/, nekādā veidā nav ietekmējuši viņu, lai panāktu liecību sniegšanu pret /pers. C/, tiesa atzīst, ka šādas liecinieku liecības tā vērtē kopsakarā ar iepriekš norādītiem lietā nodibinātiem faktiem par izmeklēšanas darbību veikšanas apstākļiem, kas dod tiesai pamatu neticēt minētām liecinieku liecībām.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa nevar atzīt par ticamām un pierādīšanā izmantojamām arī /pers. D/ /datums/sniegtās liecības daļā par /pers. C/ piedalīšanos laupīšanas izdarīšanā, un /datums/protokolu par liecību pārbaudi uz vietas.

Ievērojot to, ka liecinieku /pers. P/, Valda Zdanovska, Denisa Ķīša, Māra Smaliķa un /pers. T/ liecības satur vienīgi ziņas par pirmstiesas izmeklēšanas laikā veiktajām izmeklēšanas darbībām, nevis par /pers. C/ inkriminētā nozieguma izdarīšanas apstākļiem, savukārt cietušā /pers. E/ un apsūdzētā /pers. D/ liecības daļā par /pers. C/ piedalīšanos laupīšanas izdarīšanā tiesa atzinusi par pierādīšanā neizmantojamām, ir secināms, ka konkrētajā lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu /pers. C/ vainu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Tādējādi, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu, lietā taisāms attaisnojošs spriedums, ar kuru /pers. C/ atzīstams par nevainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo viņa piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta pirmās daļas 2.punktu /pers. C/ ir atceļams drošības līdzeklis – apcietinājums, kas piemērots ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 18.oktobra lēmumu (2.sējums lietas 139.-141.lapa).

Pirmstiesas procesā apsūdzētā /pers. C/ aizstāvību īstenoja zvērināti advokāti Emīls Moris, Santas Oborenko un Haralds Narbuts, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami attiecīgi 18,15 *euro*, 135 *euro* un 70 *euro*. Savukārt tiesas procesā apsūdzētā /pers. C/ aizstāvību īstenoja zvērinātas advokātes Līna Lazdiņa un Olita Kauce, kurām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami attiecīgi 80 *euro euro* un 1230 *euro*.

Kriminālprocesa likuma 368.panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja ar tiesas spriedumu persona ir attaisnota, procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem.

Ievērojot minētā likuma prasības, procesuālie izdevumi par aizstāvju piedalīšanos pirmstiesas procesā un tiesā ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji, tiesa, pārbaudījusi pierādījumus tiesas sēdē, secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā /pers. D/ vaina Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Izņemot paša apsūdzētā /pers. D/ lietā sniegtās liecības par paša piedalīšanos Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un laupīšanas izdarīšanas apstākļiem, kuriem neticēt tiesai nav pamata, jo tās apstiprinās ar citiem krimināllietā iegūtiem

pierādījumiem, /pers. D/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar cietušā /pers. E/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas sēdē sniegtajām liecībām.

Tiesai nav pamata neticēt arī /pers. E/ pārējām lietā sniegtajām liecībām, jo tās apstiprinās ar citiem krimināllietā iegūtiem pierādījumiem.

Pretēji, /pers. D/ liecinātajam, ka /pers. E/ sitienus nav nodarījis, cietušais tiesas sēdē norādīja, ka pēc kāju skaitļa likās, ka visticamāk spārdīja trīs cilvēki, jebkurā gadījumā – ne mazāk par diviem. Arī pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. E/ konsekventi liecināja, ka pēc tam, kad cietušais nokrita, viņu turpināja sist divas vai vairākas personas, precīzi nevar pateikt, jo aizsedza seju ar rokām.

Šādas cietuša liecības par vairāku sitienu nodarīšanu no uzbrucēju puses apstiprinās ar /datums/ eksperta atzinumā (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr./numurs/ (1.sējums lietas 17.-18.lapa) izdarītajiem secinājumiem, ka /pers. E/ konstatēti šādi miesas bojājumi – galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem, minētie miesas bojājumi varēja rasties /datums/cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā lēmumā, apsekojamā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos, konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Turklāt tās apstiprinās ar /datums/ eksperta atzinumā (dzīvas personas papildus medicīniskā ekspertīze) Nr./numurs/ (1.sējums lietas 20.lapa) izdarītajiem secinājumiem, ka maz ticams, ka /pers. E/ eksperta atzinumā Nr./numurs/ norādītie miesas bojājumi varēja rasties viņam krītot no sava auguma augstuma, ar vislielāko varbūtību jādomā, ka tie radušies vismaz divu tiešu traumatisku iedarbību rezultātā, sitot ar dūri vai sperot.

No /datums/apskates protokola (1.sējums lietas 9.lapa) redzams, ka tika apskatītas cietušā /pers. E/ /datums/nopratināšanas laikā labprātīgi izsniegtās mantas: e-talons Nr./numurs/uz /pers. E/ vārda, SIA "Elkor" atlaižu karte Nr./numurs/, AS "Viada" lojalitātes karte, AS "Virši" atlaižu karte, Eiropas veselības apdrošināšanas karte un četras atslēgas ar breloku.

Ar /datums/apskates protokolu un shēmu apstiprinās fakts, ka tika apskatīta notikuma vieta Uzvaras bulvārī 10, Rīgā. Apskates laikā apskatīta asfaltēta gājēju ietve, 3 m plata. Notikuma vieta atrodas apmēram 50 m attālumā no nama Nr.18 Uzvaras bulvārī, Rīgā, uz Bāriņu ielas pusi. Līdz Bāriņu ielai ir apmēram 100 m attālums. No ietves ir 4 m attālums līdz žogam un 9 m attālums līdz brauktuvei. Apskates laikā videonovērošanas kameras nav konstatētas (1.sējums lietas 21., 22.lapa).

No Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Nederīgo dokumenta reģistra paziņojumu apstiprinās fakts, ka /datums//pers. E/ sniedza ziņas par personas apliecības pazušanas faktu (1.sejums lietas 27.lapa).

No SIA "Tele2" informācijas par mobilo telefonu ar IMEI Nr./numurs/, kas reģistrēts uz /pers. BR/ vārda, redzams, ka /datums/plkst.06.59.28 no minētā mobilā telefona aparāta ar tajā ievietoto SIM karti ar izsaucēja Nr./numurs/(priekšapmaksas karte "Zelta zivtiņa") ir nosūtīta īsziņa uz telefona Nr./numurs/(1.sējums lietas 29.-36.lapa).

Ar AS "VIADA Baltija" /datums/sniegtajām ziņām apstiprinās fakts, ka AS "VIADA Baltija" lojalitātes kartes pārdošanas cena ir 0,99 *euro* (1.sējums lietas 38.lapa).

Ar AS "VIRŠI-A" /datums/sniegtajām ziņām apstiprinās fakts, ka AS "VIRŠI-A" atlaižu kartes fiziskajām personām tiek izsniegtas par 1,50 *euro* kopā ar PVN, bet ik pa laikam AS "VIRŠI-A" ir akcijas, kad klienta karte arī fiziskajām personām tiek izsniegtas bez maksas (1.sējums lietas 40.lapa).

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu tika nolasītas liecinieces /pers. AO/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (1.sējums lietas 43.lapa), ka strādā degvielas uzpildes stacijā "Arkādijs – Virši A" Uzvaras bulvārī 16, Rīgā. Bieži gadās tā, ka cilvēki atnes atrastās svešas mantas no tievākās apkārtnes, līdz ar to lieciniece nevar atcerēties, kad tieši un kas tieši atnesa maku ar dokumentiem uz /pers. E/ vārda. Parasti gadījumā, ja makā atrodas kaut kādi personas identificēšanas dokumenti, /pers. AO/ sazinās ar šo personu ar *Facebook* starpniecību, paziņojot, ka ir atrasti dokumenti. Neatceras, vai cietušajam maku atdeva pati, vai kāds no kolēģiem. Aprakstīt pašu maku un uzskaitīt tajā esošos dokumentus arī nevar, jo tādu gadījumu ir daudz.

No /datums/aizturēšanas protokola un /datums/personas kratīšanas protokola redzams, ka /datums/kriminālprocesā Nr.11095187818 uz aizdomu pamata par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu tika aizturēts /pers. D/, kuram personas kratīšanas laikā tika atrasta un izņemta tai skaitā vadītāja apliecība uz /pers. E/ vārda (1.sējums lietas 47., 48.lapa).

Ar /datums/apskates protokolu apstiprinās fakts, ka tika apskatīta vadītāja apliecība, kas tika atrasta un izņemta /pers. D/ personas kratīšanas laikā. Apskates laika konstatēts, ka minētā vadītāja apliecība ir uz /pers. E/ vārda, izdota /datums/, derīga līdz /datums/. Vadītāja apliecības Nr.AL /numurs/, uz tās ir /pers. E/ fotogrāfija un paraksts (1.sējums lietas 50., 51.lapa).

No /datums/protokola par uzrādīšanu atpazīšanai, kas tiesas izmeklēšanas laikā tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu, izriet, ka, uzaicināts atpazīt to personu, par kuru viņš deva liecību, /pers. D/ norādīja uz personu Nr.3 (/pers. R/) un liecināja, ka minēto personu atpazina kā Ruslanu, kuram 2018.gada septembra sākuma par 50 *euro* pārdeva nolaupīto mobilo telefonu (1.sējums lietas 69., 70.lapa).

No /datums/protokola par uzrādīšanu atpazīšanai, kas tiesas izmeklēšanas laikā tika nolasīts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, izriet, ka, uzaicināts atpazīt to personu, par kuru viņš deva liecību, liecinieks /pers. R/ norādīja uz personu Nr.2 (/pers. D/) un liecināja, ka tā ir līdzīga Zasulaukā dzīvojošam Sergejam, kuru liecinieks pazīst tikai vizuāli (1.sējums lietas 223., 224.-225.lapa).

No liecinieka /pers. R/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka 2018.gadā, precīzu datumu neatceras, tuvāk vakaram apsūdzētais /pers. D/ ir ieradies pie liecinieka kopā ar nepazīstamu personu, kura nav apsūdzētais /pers. C/, lai pārdotu /pers. R/ melno mobilo telefonu Samsung, modelis septītais vai desmitais. Tikšanas notika liecinieka dzīvesvietā Šampētera 7, Rīgā, mājas pagalmā, /pers. R/ nopirka mobilo telefonu no /pers. D/ par 40 *euro*, taču tās, kā izradās vēlāk, bija nobloķēts. /pers. D/ paskaidroja, ka vēlas pārdot vīrietim, kurš ir kopā ar viņu, piederošo mobilo telefonu, pajautāja, vai lieciniekam nav zināms, kam varētu interesēt. /pers. R/ atbildēja, ka pats labprāt iegādāsies mobilo telefonu. Vīrietis, kurš bija kopā ar /pers. AZ/, iespējams, bija iepriekš sodīts, jo viņam visas rokas bija zilas no tetovējumiem un, iespējams, bija kaut kāds gredzens, bet precīzi lecinieks neatceras. Augumā vīrietis nedaudz īsāks par /pers. D/. Liecinieks/pers. D/ redz reti, nekontaktējas ar viņu, tikai sveicinās. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka no /pers. D/ nekādu mobilo telefonu nav iegādājies, par šo faktu atcerējās jau pēc minēto liecību sniegšanas, kad atradās ieslodzījuma vietā. Pirms nokļūšanas ieslodzījuma vietā ilgstoši lietoja narkotiskas vielas, kas ietekmēja liecinieka atmiņu. Atrodoties brīvībā, bija vēl saruna ar /pers. C/. Tā nebija plānota, satika /pers. C/ praktiski katru dienu, jo dzīvo kaimiņos. /pers. C/ toreiz pastāstīja lieciniekam, ka /pers. D/ aplaupīja kādu, iegūstot kaut kādu mobilo telefonu, ka /pers. C/ par to nemaz nezināja, taču tika apsūdzēts kopā ar /pers. D/ un atradās pat apcietinājumā, jo /pers. D/ nepamatoti norādīja, ka šo noziedzīgu nodarījumu izdarīja kopā ar /pers. C/. Liecinieks ir pārliecināts, ka /pers. C/ nevarētu izdarīt tādu noziedzīgu nodarījumu, nav tāds cilvēks. Mobila telefona marka /pers. C/ nebija zināma, līdz ar to minētās sarunas laikā liecinieks nav sapratis, ka kaimiņš runā tieši par to mobilo telefonu, kuru /pers. R/ bija iegādājies no /pers. D/.

Izvērtējot minētos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzībā norādītie apstākļi un /pers. D/ inkriminētās darbības, kas, tiesas ieskatā, ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, ir pilnībā guvuši apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā un /pers. D/ vaina pret viņu celtajā apsūdzībā ir pierādīta, kā arī apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas klasificējams kā smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu, tīšām un apzināti prettiesiskām darbībām ir apdraudējis cietušā mantiskās intereses un veselību, nodarot /pers. E/ mantisku zaudējumu, fiziskās sāpes un morālas ciešanas.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: ir deklarēta dzīvesvieta (1.sējums lietas 85.lapa), pēc apsūdzētā vārdiem – neprecējies, apgādībā esošo personu nav, jo Anglijā dzīvojošiem bērniem pašlaik materiālu atbalstu nesniedz, nestrādājošs, ir konstatēta hroniskā saslimšana; agrāk sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīts izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma (ņemot vērtā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas /datums/spriedumu) – /datums/un no /datums/līdz /datums/. Spriedums stājies spēkā /datums/, sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta (3.sējums lietas 227.-235.lapa, 4.sējums lietas 13.-14.lapa).

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Gan likuma redakcijā uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, gan spēkā esošajā likuma redakcijā Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Tā kā krimināLsodu politika ir pamatota ar taisnīguma atjaunošanas un prevencijas principiem, kas prezumē tādu krimināltiesisko sodu un līdzekļu piemērošanu, kas atbilst tieši konkrētam gadījumam, tad tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakot inkriminētā panta sankcijā paredzēto brīvības atņemšanas sodu, ar panta sankcijā paredzēto obligāto papildsodu – probācijas uzraudzība, atbilstoši apsūdzētā personībai un noziedzīgā nodarījuma raksturam, bez papildsoda – mantas konfiskācija, jo lietā nav norādīta apsūdzētajam konfiscējamā manta, kā to nosaka Krimināllikuma 42.pants.

Tiesas ieskatā, izvērtējot /pers. D/ fizisko un psihisko stāvokli, kā arī sociālo un tiesisko statusu, ir secināms, ka /pers. D/, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, bez būtiskiem veselības traucējumiem, tomēr ir persona ar izteikti zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, tā kā ir objektīvi apstiprināms fakts, ka apsūdzētais ir vairakkārt sodīts par mantiskā rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kā arī par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas saistīti ar narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu apriti.

Jauns tīšs smags noziegums šajā lietā ir izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, nepilnu trīs mēnešu laikā pēc iepriekšējā soda – īslaicīga brīvības atņemšana – izciešanas pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras prokurora /datums/priekšraksta par sodu (ņemot vērā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/lēmumu), kas norāda uz to, ka piespriestais krimināLsods nav bijis pietiekami efektīvs un personībai atbilstošs, tā kā nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, ko pamato soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir tiesiski nosakāms brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa apsūdzētajam atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatē, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tā kā /pers. D/ nav atzīts neviens atbildību mīkstinošs apstāklis, bet ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas minimālajam apmēram, un papildsods – probācijas uzraudzība, kas pietuvināts panta sankcijas vidējam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem, tiesa nosaka galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā.

Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

No lietai pievienotās Sodu reģistra izziņas redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ pēdējo reizi sodīts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīts izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma (ņemot vērtā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas /datums/spriedumu) – /datums/un no /datums/līdz /datums/. Spriedums stājies spēkā /datums/, sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

Ievērojot lietā konstatēto – /pers. D/ šajā lietā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis pirms Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma stāšanās spēkā, tad tiesa atzīst, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar mīnēto spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma rekomendāciju 31.punktā norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu.

No lietas materiāliem izriet, ka šajā krimināllietā /pers. D/ aizturēts /datums/plkst.13.35 (1.sējums lietas 54.lapa), atbrīvots no īslaicīgas aizturēšanas vietas /datums/plkst.13.40 (1.sējums lietas 54.lapa), kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā.

Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 52.panta piekto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitāms daļēji izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma – /datums/un no /datums/līdz /datums/.

Tā kā apsūdzētais /pers. D/ uz sprieduma taisīšanas dienu izcieš sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma, tiesas ieskatā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – nav grozāms uz drošības līdzekli – apcietinājumu – un ir atstājams negrozīts līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kaitējuma kompensācijas definējums norādīts Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā, kas noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē

noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi, vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Kriminālprocesā par cietušo atzīts /pers. E/, kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par apsūdzētā prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu 580 *euro* apmērā un morālo aizskārumu 5 000 *euro* apmērā.

Kā tiesas sēdē paskaidroja /pers. E/, mantisko zaudējumu veido mobilā telefona vērtība, ārstēšanas un medicīniskās izmeklēšanas izdevumi, maksa par neatgūtiem dokumentiem, kurus vajadzēja atjaunot. Dokumentu, kas apstiprina mantiskos zaudējumus, cietušā rīcībā nav. Morālā aizskāruma sekas izpaužas faktā, ka /pers. E/ joprojām lieto medikamentus, jo nevar koncentrēties uz mācībām un darba, ir bailes nakts laikā iziet no mājām.

Tiesa atzīst, ka sakarā ar /pers. D/ izdarīto laupīšanu cietušajam ir nodarīts mantisks zaudējums 18,50 *euro* apmērā par datortomogrāfisko izmeklējuma veikšanu /datums/, ko apstiprina VSIA "Paula Strādiņa klīniskās universitātes slimnīca" /datums/rēķins Nr./255339/18 (2.sējums lietas 87.lapa). Citu dokumentu, kas apstiprinātu /pers. E/ kompensācijas pieteikumā norādīto mantisko zaudējumu apmēru, lietas materiālos nav.

No Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas izriet, ka, izlemjot jautājumu par mantiskā zaudējuma kompensācijas apmēru, tiesai jāizvērtē cietušā pieteikums un jāņem vērā nodarītā mantiskā zaudējuma apmērs.

Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs.

Atzinums, ka mantiskā zaudējuma kompensācijas apmēru ir nepieciešams pamatot ar pierādījumiem, nostiprināts arī judikatūrā (*Sk., piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments 2011.gada 7.novembra lēmumu lietā SKK-508/2011*).

Kaut gan apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē atzina /pers. E/ pieteiktās kompensācijas par norādīto mantisko zaudējumu apmēru, tiesa uzskata, ka cietušajam kompensācija pārējā daļā nav nosakāma, jo /pers. E/ pieprasītās kompensācijas apmēru nav pamatojis ar pierādījumiem.

Sakarā ar cietušā pieteikto kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu 5 000 *euro* apmērā tiesa norāda, ka morālā kaitējuma atlīdzības mērķis nav kompensēt, bet gan noteikt, cik būtu saprātīgi vajadzīgs, lai mierinātu cietušo. Mierinājuma nauda nav papildsods un nesamērīga mierinājuma naudas noteikšana var nonākt pretrunā ar tās mērķi – krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējums.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam /pers. E/ ir radies morāls aizskārums, kas izpaužas kā fiziskas sāpes un garīgas ciešanas, ko radījušas /pers. D/ prettiesiskā rīcība.

Ievērojot minēto, tiesas ieskatā, cietušajam ir nosakāma kompensācija par morālo aizskārumu 1000 *euro* apmērā, ka ir samērīga un piedzenama no vainīgās personas.

Tiesa norāda, ka nosakot kompensāciju par /pers. E/ nodarīto morālo aizskārumu, tā vadījusies arī no Augstākās tiesas 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" 3.pielikumā norādītajām vadlīnijām morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā pēc noziedzīgu nodarījumu klasifikācijas.

Tiesas procesā apsūdzētā /pers. D/ aizstāvību īstenoja zvērināts advokāts Rihards Poļaks, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 1200 *euro*, to atlīdzināšanas pienākums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta nosacījumiem uzliekams apsūdzētajam /pers. D/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, izlemjot jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka lietiskie pierādījumi: /pers. E/ vadītāja apliecība, kas nosūtīta Ceļu satiksmes departamentam, ir iznīcināma pēc sprieduma stāšanās spēkā; /pers. E/ piederošās mantas, kas nodotas /pers. E/, ir uzskatāmas par atgrieztām īpašniekam.

Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams attiecīgs lēmums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu, 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par nevainīgu pret viņu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas celtajā apsūdzībā un attaisnot.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atcelt, nekavējoties atbrīvojot viņu tiesas sēžu zālē.

Atbrīvot /pers. C/ no procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 18,15 *euro* (astoņpadsmit *euro*, 15 centi) apmērā par zvērināta advokāta Emīla Mora darbu pirmstiesas procesā, procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 135 *euro* (viens simts trīsdesmit pieci *euro*) apmērā par zvērinātas advokātes Santas Oborenko darbu pirmstiesas procesā, procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 70 *euro* (septiņdesmit *euro*) apmērā par zvērināta advokāta Haralda Narbuta darbu pirmstiesas procesā, procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 80 *euro* (astoņdesmit *euro*) apmērā par zvērinātas advokātes palīdzes Līnas Lazdiņas darbu tiesas procesā, procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 1230 (viens tūkstotis divi simti trīsdesmit *euro*) apmērā par zvērinātas advokātes Olitas Kauces darbu tiesā, minētos procesuālos izdevumus sedzot no valsts līdzekļiem.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu, /pers. D/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 52.panta piekto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku šajā kriminālprocesā no /datums/plkst.13.35 līdz /datums/plkst.13.40, kā arī daļēji izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu /datums/, no /datums/līdz /datums/.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt cietušajam /pers. E/ kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 18,50 *euro* (astoņpadsmit *euro*, 50 centi) apmērā, kā arī kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu 1 000 *euro* (viens tūkstotis *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesas noteikto kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 18,50 *euro* (astoņpadsmit *euro*, 50 centi) apmērā, kā arī kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu 1 000 *euro* (viens tūkstotis *euro*) apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus 1200 *euro* (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā par zvērināta Riharda Poļaka darbu tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – /pers. E/ vadītāja apliecību, kas nosūtīta Ceļu satiksmes departamentam,- iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā; /pers. E/ piederošās mantas, kas nodotas /pers. E/,- uzskatīt par atgrieztām īpašniekam.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu

kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2020.gada 30.oktobra.

Tiesnese */personiskais paraksts/* E.Leitāne